REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana

T: 01 400 36 00, 01 400 33 11
F: 01 433 10 31
E: gp.mgrt@gov.si
www.mgrt.gov.si

Številka: 007-216/2013 EVA: 2013-2130-0022
Ljubljana, dne 23.10.2013
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov – skrajšani postopek - predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G) je Vlada Republike Slovenije na …….. seji dne ……. pod točko ..... sprejela ta sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov (EVA: 2013-2130-0022) in ga na podlagi prve in tretje alineje 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem po skrajšanem zakonodajnem postopku.

Tanja Šarabon
GENERALNA SEKRETARKA

Priloga:

- Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo
- Ministrstvo za finance
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo
- Darja Tomše, sekretarka, vodja sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence

2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- mag. Stanko Stepišnik, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo
- Andreja Kert, državna sekretarka
- mag. Dušan Pšeničnik, generalni direktor

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:	**DA**

4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:

Vlada RS Državnemu zboru predlaga, da se skladno s 142. členom Poslovnika Državnega zbora RS (Uradni list RS, št. 92/07- uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov obravnava po skrajšanem postopku, in sicer iz razloga, da gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona in manj zahtevne uskladitve zakona z drugimi zakoni ali s pravom Evropske unije. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na prenos Direktive 2011/83/EU o pravicah potrošnikov, ki mora biti v nacionalni pravni red prenesena najkasneje do 13. decembra 2013, na odpravo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2008/122/ES o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave ter na nekaj manjših sprememb za odpravo nejasnosti v obstoječem zakonu.

4.b Predlog za skrajšanje poslovniških rokov z obrazložitvijo razlogov:

Gradivo naj obravnavata Odbor Vlade RS za gospodarstvo in Vlada RS na svoji redni seji v istem tednu.

5. Kratek povzetek gradiva

S predlogom zakona se v Zakon o varstvu potrošnikov prenaša Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304, z dne 22.11.2011, str. 64; v nadaljevanju besedila: Direktiva 2011/83/EU).

Leta 2002 smo v slovenski pravni red z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona varstvu potrošnikov (ZVPot-A, Uradni list RS, št. 110/02) prenesli Direktivo 85/577/EGS Sveta z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnika v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov (UL L št. 372, z dne 31.12.1985, str. 31) in Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL L št. 144, z dne 04.06.1997, str. 19).

Direktiva 2011/83/EU, ki je razveljavila Direktivo 85/577/EGS in Direktivo 97/7/ES državam članicam EU nalaga, da naj svojo zakonodajo uskladijo s sprejeto direktivo najkasneje do 13. decembra 2013. V skladu z določili Direktive 2011/83/EU se s spremembami in dopolnitvami zakona spremeni podnaslov b) četrtega podpoglavja VI. poglavja, ki v sedanji ureditvi ureja pogodbe, sklenjene na daljavo, vključno s trženjem finančnih storitev na daljavo tako, da bodo v tem podnaslovu urejene pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov. Trženje finančnih storitev na daljavo bo po novem urejeno v podnaslovu c) četrtega podpoglavja VI. poglavja, kjer so bile do sedaj urejene pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov. Določila Direktive, ki se uporabljajo tudi za ostale potrošniške pogodbe so prenesena v splošna določila VI. poglavja, ki ureja prodajo blaga in opravljanje storitev.

S predlogom zakona se odpravljajo tudi pomanjkljivosti pri prenosu tretjega in četrtega odstavka 5. in 7. člena Direktive 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33, z dne 3. februar 2009, str. 10). Na morebiten nepopoln oziroma nepravilen prenos navedenih členov je Evropska komisija opozorila Republiko Slovenijo v okviru pilotnega projekta.

Poleg tega se s predlogom zakona odpravljajo nekatere nejasnosti pri določenih členih, zaradi česar bo med drugim omogočeno tudi učinkovitejše izvajanje nadzora.

6. Presoja posledic

a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	**NE**
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	**DA**
c)	administrativne posledice	**NE**
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	**DA**
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	**NE**
e)	na socialno področje	**NE**
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	**NE**

7. a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR

Gradivo samo po sebi nima finančnih posledic.

	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javna finančna sredstva				

II. Finančne posledice za državni proračun

II. a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta / Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP / Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ:				

II. b Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo z

Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta / Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP / Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ:				

II. c Načrtovane nadomestitve zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek z t + 1
SKUPAJ:		

7. b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR/

Gradivo nima finančnih posledic.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja	**DA**

/Če NE, navesti razlog za ne objavo./

Če DA:
Datum objave: 21. avgust 2013

V razpravo so bili vključeni:
- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,

- predstavniki strokovne javnosti.

Mnenja, predloge, pripombe so podali:

- Združenje bank Slovenije – (ZBS),
- Trgovinska zbornica Slovenije (TZS),
- Nova ljubljanska banka d.d. (NLB),
- SKB banka d.d.,
- Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS),
- Zveza potrošniških združenj Slovenije (ZPZS),
- Zavod Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij (CNVOS)
- Gospodarska zbornica Slovenije (GZS),
- Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (OZS),
- Poštna banka Slovenije (PBS),
- Mladinska knjiga d.d. (MK),
- Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana.

Mnenja, predlogi, pripombe so bili upoštevani v pretežni meri.

Bistvena odprta vprašanja: bistvenih odprtih vprašanj ni.

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva, kar je razvidno iz povzetka poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona.

9. Predstavitev medresorskega usklajevanja

Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje:
- Ministrstvu za finance,
- Ministrstvu za pravosodje,
- Ministrstvu za notranje zadeve,
- Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve,
- Ministrstvo za kmetijstvo in okolje,
- Službi Vlade RS za zakonodajo.

Datum pošiljanja: 21.10.2013

Gradivo je medresorsko usklajeno:	
	Priložiti mnenja organov, s katerimi gradivo ni usklajeno: /

10. Gradivo je lektorirano	**NE**

11. Zahteva predlagatelja za

a)	obravnavo neusklajenega gradiva	**NE**
b)	za nujnost obravnave	**NE**
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	**NE**

12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti	**DA**
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade	**DA**

14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. … z dne …
mag. Stanko Stepišnik **MINISTER**

Priloge:

- Jedro gradiva

PREDLOG
[EVA 2013-2130-0022]

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Republika Slovenija mora zaradi na novo sprejete Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304, z dne 22.11.2011, str. 64; v nadaljevanju besedila: Direktiva 2011/83/EU) v slovensko zakonodajo prenesti določbe te direktive (popolna harmonizacija). Prav tako mora zaradi opozorila Evropske komisije (opozorilo je bilo dano v okviru pilotnega projekta v zadevi EU-pilot zadeva 5415/13/JUST) o morebitnem neustreznem prenosu tretjega in četrtega odstavka 5. in 7. člena Direktive 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33, z dne 3. februar 2009, str. 10; v nadaljevanju: Direktiva 2008/122/ES) sprejeti ustrezne rešitve, s katerimi bo odpravila odstopanja slovenske zakonodaje od ureditve v navedeni direktivi.

1.1 Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov

Prvi sklop predlaganih sprememb je povezan s sprejetjem Direktive 2011/83/EU, ki jo je Evropska Komisija predlagala po pregledu Direktive Sveta 85/577/EGS z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnikov v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo, pri katerem so ugotovili, da je treba navedeni direktivi nadomestiti z eno samo direktivo. Pri pregledu nacionalnih zakonodaj so bila ugotovljena razhajanja pri posameznih ureditvah, ki so nastala kot posledica pristopa minimalnega usklajevanja obeh direktiv. Ta razhajanja znatno ovirajo delovanje notranjega trga, kar vpliva tako na podjetja kot potrošnike. Namen nove Direktive 2011/83/EU je uskladitev določenih vidikov potrošniških pogodb, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, ki je nujna za spodbujanje delovanja notranjega trga, na katerem bi bilo zagotovljeno ravnovesje med visoko ravnjo varstva potrošnikov in konkurenčnostjo podjetij. S prenosom Direktive 2011/83/EU v nacionalne pravne rede se bodo za vse pogodbe, ki jih sklepajo potrošniki in podjetja, poenotila še nekatera druga pravila, ki pomembno vplivajo na položaj potrošnika (izpolnitev pogodbe, prenos tveganja, nenaročena ponudba blaga in storitev, informiranje potrošnikov). Države članice morajo sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev z Direktivo 2011/83/EU, do 13. decembra 2013.

Do sedaj so pravila EU o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, potrošnikom zagotavljala osnovne pravice glede informacij ter pravico do odstopa od pogodbe. Pri tem je bil določen pristop minimalne harmonizacije, kar je povzročalo določena razhajanja pri ureditvah med posameznimi državami članicami. Z novo direktivo se ta področja podrobneje ureja in se vzpostavlja enotna pravila pri tovrstnih pogodbah. Poleg tega ureditev v direktivi

obsega tudi pogodbe o dobavi digitalne vsebine, ki ni dobavljena na trajnem nosilcu, ki do sedaj niso bile urejene. Poleg tega direktiva vsebuje tudi nekatera določila, ki se nanašajo na vse potrošniške pogodbe. Tako bodo med državami članicami poenotena tudi pravila o informacijah, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku, o izpolnitvi pogodbe in prenosu tveganja za izgubo oziroma poškodovanje blaga. Namen poenotenja teh pravil je spodbuditi čezmejno trgovino.

V Republiki Sloveniji so bile določene pogodbe, ki vsebujejo elemente pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, prvič urejene leta 1998 v Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 20/98), ki je določal zgolj odstopno pravico potrošnika pri prodaji po pošti in pri prodaji od vrat do vrat. Sklepanje pogodb na daljavo ali izven poslovnih prostorov se je prvič v celoti uredilo z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 110/02; v nadaljevanju besedila: ZVPot-A), s katerim je Republika Slovenija uredila področje prodaje na daljavo in prodaje izven poslovnih prostorov skladno z določili Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta. Vsako področje je bilo zaradi precejšnjih vsebinskih razlik urejeno v svojem poglavju. Razlike so bile najbolj opazne pri zahtevah za informacije. Ker Direktiva 2011/83/EU enotneje ureja pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, se predlaga ureditev področja v istem delu zakona.

Direktiva 2011/83/EU je razveljavila Direktivo Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta, zato je treba veljavno zakonodajo uskladiti z Direktivo 2011/83/EU. Z novimi določili se bodo okrepile pravice potrošnikov pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, ter pri izpolnitvi vseh potrošniških pogodb, kjer je po novem določen rok, v katerem mora biti pogodba izpolnjena, če se stranki o roku izrecno ne dogovorita drugače.

1.2 Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES

Drugi sklop sprememb se nanaša na pravila o trženju finančnih storitev na daljavo. Do sedaj je bilo področje urejeno v delu, ki je urejal pogodbe, sklenjene na daljavo, ker se je ureditev vsebinsko prekrivala. Zaradi prenosa Direktive 2011/83/EU v ta del ZVPot-a, bodo nastale bistvene vsebinske razlike pri ureditvi teh področji, zaradi česar je trženje finančnih storitev na daljavo treba urediti posebej. Gre torej zgolj za prenos členov v novo podpoglavje, vsebinsko pa se ureditev ne spreminja.

1.3 Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave

Tretji sklop sprememb se nanaša na pravila o časovnem zakupu, dolgoročnem počitniškem proizvodu, nadaljnji prodaji in zamenjavi. Države članice so morale sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev z Direktivo 2008/122/ES, do 23. februarja 2011. Republika Slovenija je Direktivo 2008/122/ES v Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/24-UPB2, 117/04, 46/06, 126/07, 86/09, 78/11, v nadaljevanju besedila: ZVPot) prenesla z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-E), ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 78/11, z dne 5.10.2011. V okviru pilotnega projekta EU je Evropska komisija odprla zadevo, v kateri Republiko Slovenijo opozarja na mogoč nepopoln oziroma nepravilen prenos nekaterih členov. Predlagatelj ugotavlja, da je pri 3. členu, četrtem odstavku 5. člena in in 7. členu Direktive 2008/122/ES prišlo do določenih pomanjkljivosti pri prenosu, ki jih odpravlja s predlaganimi spremembami in dopolnitvami.

1.4 Druge spremembe

Druge predlagane spremembe besedila zakona so potrebne zaradi odprave nekaterih nejasnosti pri določenih členih, zaradi česar bo med drugim omogočeno tudi učinkovitejše izvajanje nadzora.

Pri zaračunavanju opominov se natančneje določa znesek, ki ga podjetja lahko zaračunajo potrošniku za poslani opomin zaradi zamude s plačilom. V dosedanji ureditvi strošek opomina ni smel presegati dejanskih stroškov izdelave opomina, hkrati pa tudi ne zamudnih obresti. Trenutna ureditev podjetja odvrača od pošiljanja opominov, ker je višina opomina omejena tudi z višino zamudnih obresti, ki v večini primerov predstavljajo majhen znesek, ki ne pokrije stroškov pošiljanja. Zaradi različnih načinov pošiljanja opominov (navadna, priporočena pošta) in možnosti spreminjanja cen poštnih storitev, strošek poštnine ni fiksno določen, temveč se bodo stroški opomina v skladu s predlogom samodejno prilagajali morebitnim spremembam cen poštnine.

Zaradi različnih razlag glede opravljanja dejavnosti pri potrošniških organizacij se predlaga drugačna formulacija definicije potrošniške organizacije, ki pa se vsebinsko ne razlikuje od dosedanje, tako da so lahko potrošniške organizacije še zmeraj le tiste organizacije, ki so v skladu z matičnimi zakoni nepridobitne. S predlagano ureditvijo je tudi jasneje določen nadzor nad opravljanjem dejavnosti takšnih organizacij, in sicer ga izvajajo organi, ki so določeni v področnih zakonih, ki urejajo posamezne nepridobitne organizacije.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Splošni cilji:

- Prenos Direktive 2011/83/EU (popolna harmonizacija), s katero se bodo poenotila pravila glede nakupovanja na daljavo ali izven poslovnih prostorov ter v nekaterih drugih segmentih, kar bo potrošnikom zagotovilo boljše varstvo, predvsem pri čezmejnem nakupovanju, saj jim bodo v vseh državah članicah zagotovljene enake pravice;
- uskladitev nacionalne zakonodaje z evropsko v celoti; zaradi pilotnega projekta, ki ga je uvedla Evropska komisija, v katerem je opozorila na morebiten nepopoln oziroma neustrezen prenos pri 3. členu, petem odstavku 4. člena in 7. členu 2008/122/ES;
- odprava nejasnosti pri nekaterih členih zakona.

2.2 Načela

Temeljna načela se glede na zakon iz leta 1998, vključno s spremembami, ki so bile sprejete leta 2002, 2004, 2007, 2009 in 2011, ne spreminjajo in gre le za dopolnitev obstoječega sistema pravnega varstva potrošnikov na nekaterih področjih, kot so pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, ter še nekatere določbe, ki utrjujejo potrošnikov pravni položaj oziroma odpravljajo nejasnosti pri posameznih členih.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Poglavitne rešitve, ki izhajajo iz prenosa Direktive 2011/83/EU:

- v slovenski pravni red prenaša celovit sistem pravnih pravil na področju varstva

potrošnikov v obsegu kot ga predvideva Direktiva 2008/122/EU, ki določa popolno harmonizacijo na področjih, ki jih ureja, zaradi česar, predlagatelj zakona v večjem delu ni imel možnosti drugačnega urejanja;
- jasna opredelitev nekaterih izrazov (npr. blago, blago izdelano po natančnih navodilih, poslovni prostor), kar omogoča večjo pravno varnost;
- določa se 30 dnevni rok za izpolnitev prodajne pogodbe, če se stranki ne dogovorita drugače ter ureditev v primeru zamude z izpolnitvijo prodajne pogodbe s strani podjetja;
- ureditev prenosa tveganja izgube ali poškodovanja blaga na potrošnika;
- določitev informacij, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku pri sklenitvi pogodbe, na daljavo ali izven poslovnih prostorov, in tudi pri vseh ostalih pogodbah; pri tem je določena izjema, ki jo dopušča tretji odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU za pogodbe, ki niso sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, ki zajemajo vsakodnevne transakcije, in se izpolnijo takoj ob sklenitvi, čimer se preprečuje povečanje administrativnih bremen podjetij;
- določitev 14 dnevnega odstopnega roka pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, razen pri določenih izjemah, ki so taksativno naštete;
- jasneje se določi način odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, in obveznosti pogodbenih strank v primeru odstopa;
- prepoved zaračunavanja dodatnih plačili poleg glavne obveznosti, za katera potrošnik ni dal izrecnega soglasja;
- določitev strožjih pogojev za sklenitev pogodbe prek telefona;
- prejemnikom plačil, kot jih definira Zakon o plačilnih storitvah in sistemih, se prepoveduje zaračunavanje stroškov, za uporabo določenega plačilnega instrumenta, ki bi presegali dejanske stroške, ki so jih imeli z uporabo tega instrumenta;
- zagotovitev upravnega varstva za potrošnike in prekrškovne odgovornosti podjetij v primeru kršitev novih določb.

Direktiva 2002/65/ES

Ureditev trženja finančnih storitev na daljavo, ki je v sedanji ureditvi urejeno v delu, ki ureja pogodbe, sklenjene na daljavo, se s predlogom zakona prenaša v podnaslov c) četrtega podpoglavja VI. poglavja, ki v sedanji ureditvi ureja pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov.

Uskladitev določil Zakona o varstvu potrošnikov z Direktivo 2008/122/ES

S 14. členom predloga zakona se odpravlja nedoslednost v zvezi s prenosom tretjega odstavka 5. člena in četrtega odstavka 5. člena Direktive 2008/122/ES. S predlagano spremembo se skladno z zahtevami tretjega odstavka 5. člena Direktive 2008/122/ES določa, da mora pogodba vsebovati podpis vseh strank in ne le podpis potrošnika. Prav tako se določa, da mora potrošnik ločeno podpisati pogodbene klavzule, ki se nanašajo na opredelitev pravice do odstopa. S predlaganim 16. členom se odpravlja nedoslednosti pri prenosu 7. člena Direktive 2008/122/ES. ZVPot v obstoječem prvem odstavku 60.č člena omejuje način pošiljanja sporočila o odstopu od pogodbe zgolj na poštne pošiljke. S predlagano spremembo se širi možnost pošiljanja sporočila o odstopu tudi na druga komunikacijska sredstva.

Druge spremembe

Predlog predvideva nekoliko drugačno definicijo potrošniške organizacije. V sedanji ureditvi so potrošniške organizacije lahko organizacije, ki so registrirane kot društva ali zavodi ali druge organizacije, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti in jih ustanovijo potrošniki zaradi varstva svojih pravic ter so vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu. Z novo opredelitvijo se posamezne statusne oblike ne naštevajo več, temveč

je pogoj, da gre za nepridobitne organizacije. Tako se izenačujejo pogoji delovanja zavodov in društev z drugimi organizacijami, za katere je bil do sedaj določen pogoj, da ne smejo opravljati nikakršne pridobitne dejavnosti.

b) Način reševanja:

Predlog predvideva sprejetje dveh novih pravilnikov ter uskladitev Pravilnika o načinu vpisa in pogojih za vpis potrošniških organizacij v register (Uradni list RS, št. 8/12) s predlagano spremembo opredelitve potrošniške organizacije v roku treh mesecev od uveljavitve zakona. Nova pravilnika bosta urejala obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ter obliko in vsebino odstopnega obrazca.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z določbami Zakona o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 59/10, 77/11 in 30/13), z določbami Zakona o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami (Uradni list RS, št. 53/07), z določbami Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/2007 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljevanju besedila: OZ) in s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava.

č) Usklajenost predloga predpisa:

Predlog zakona je v največji mogoči meri usklajen s civilno družbo oziroma ciljnimi skupinami, na katere se predpis nanaša. Njihovi predlogi in pripombe so bili smiselno upoštevani v največji mogoči meri. Večjih odprtih vprašanj ni.

Predlagatelj pri pripravi zakona ni neposredno sodeloval z znanstvenimi in strokovnimi institucijami, je pa sodeloval z nevladnimi potrošniškimi organizacijami in predstavniki zainteresirane javnosti.

d) Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil dne 21. avgusta 2013 objavljen na spletni strani http://www.mgrt.gov.si. Javna obravnava je trajala do 20. septembra 2013.

Zainteresirana javnost je stališča, mnenja, predloge in pripombe lahko posredovala do 20. septembra 2013 na elektronski naslov gp.mgrt@gov.si oziroma po pošti na naslov Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana.

Predlagatelj je prejel pripombe in predloge naslednjih nevladnih potrošniških organizacij:
- Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS),
- Zveza potrošniških združenj Slovenije (ZPZS),
- Zveza potrošnikov Zasavja (ZPZ).

Poleg navedenih organizacij so dale predloge in pripombe še naslednje zainteresirane organizacije:
- Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (OZS),
- Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana,
- Mladinska knjiga Založba d.d. (MK),
- Zavod Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij (CNVOS),
- Trgovinska zbornica Slovenije (TZS),
- Poštna banka Slovenije d.d. (PBS),
- Nova Ljubljanska banka d.d. (NLB),
- SKB banka d.d. (SKB),
- Združenje bank Slovenije (ZBS).

Bistveni predlogi, stališča, mnenja in pripombe javnosti so se nanašali na predlagano ureditev zaračunavanja stroškov opomina in na predlagano opredelitev potrošniške organizacije.

V predlogu zakona, ki je bil objavljen za javno obravnavo, je predlagatelj predlagal fiksno

omejitev stroškov, ki jih lahko podjetje zaračuna potrošniku za pošiljanje opomina zaradi zamude s plačilom denarne obveznosti, na en evro. V sedanji ureditvi je podjetje omejeno z dejanskimi stroški izdelave in pošiljanja, hkrati pa tudi z višino zamudnih obresti, ki v večini primerov predstavljajo majhne vrednosti, ki ne dosežejo stroškov pošiljanja opomina, kar predstavlja dodatno breme za podjetje in jih odvrača od pošiljanja opomina. S strani podjetij in gospodarskih interesnih združenj smo prejeli pripombe, ki se nanašajo na prenizko določen znesek. Poleg tega pa so opozorili na morebitne spremembe cen poštnih storitev. Predlagatelj je pripombe glede morebitne spremembe cen poštnih storitev upošteval tako, da je določil fiksen znesek, ki predstavlja stroške izdelave, poleg katerega pa lahko podjetje zaračuna še stroške pošiljanja opomina.

TZS med drugim tudi predlaga, da se pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov, dvigne višina vrednosti pogodbe, do katere se ne uporabljajo določila zakona, na 50 evrov, iz razloga varstva konkurenčnosti podjetij.

Predlogi potrošniških organizacij in CNVOS so se nanašali predvsem na predlagano opredelitev potrošniške organizacije. Tako je bila poudarjena potreba po ohranitvi nepridobitnosti potrošniških organizacij, kar predlog tudi vsebuje, in podani predlogi glede razširitve kroga ustanoviteljev potrošniške organizacije. V sedanji ureditvi je določeno, da organizacije potrošnikov lahko ustanovijo le potrošniški (fizične osebe, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti). ZPS je predlagala, da bi bili med ustanovitelji lahko tudi druge potrošniške organizacije, CNVOS pa, da bi potrošniško organizacijo lahko ustanovile tudi druge nepridobitne organizacije. CNVOS še predlaga, da bi nevtralnost in neodvisnost potrošniške organizacije od ponudnikov blaga in storitev nadzirali prek sestave organov odločanja in nadzora. Predlagatelj je nekoliko drugačno opredelitev potrošniške organizacije predlagal zaradi nejasnosti, ki so se pojavljale pri tolmačenju obstoječe opredelitve in ni razširil kroga potencialnih ustanoviteljev na druge pravne osebe, saj bi se s tem težje zagotovilo nadzor nad nevtralnostjo in neodvisnostjo potrošniških organizacij od ponudnikov blaga in storitev na trgu.

TZS, OZS in ZBS so podali še predloge za spremembo nekaterih členov, ki se jih predlog zakona ne dotika in niso povezani s prenosom Direktive 2011/83/EU. Predloge bo predlagatelj preučil in jih upošteval pri naslednjih spremembah.

NLB je opozorila ne morebitne zaplete pri zaračunavanju stroškov, ki jih lahko podjetja zaračunavajo potrošnikom za uporabo določenega plačilnega sredstva. Banke namreč skladno z definicijo podjetja po ZVPot spadajo med podjetja in je ponudba plačilnih instrumentov ena izmed temeljnih dejavnosti. Predlagatelj je predlagani člen spremenil tako, da se ureja zaračunavanje stroškov uporabe plačilnega instrumenta le za prejemnika plačila (opredeljeni so v Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih, Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11 in 32/12), kar je tudi namen Direktive 2011/83/EU.

ZBS je predlagala nekoliko drugačno ureditev posledic neizpolnitve pogodbe, z namenom zavarovati položaj podjetja. Direktiva 2011/83/EU določa polno harmonizacijo, tako da vsebinska odstopanja niso možna. Položaj prodajalca ureja OZ.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o varstvu potrošnikov ne bodo imele finančnih posledic za Državni proračun in druga javno finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

/

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Direktiva 2011/83/EU temelji na pristopu polne harmonizacije, ki načeloma ne dopušča odmika, bodisi navzgor ali navzdol od zakonskih določb, sprejetih na ravni EU, zato se vsebinsko gledano zakoni, s katerimi so se države članice odločile prenesti direktivo, bistveno ne razlikujejo med seboj, se pa med seboj razlikujejo po nomotehničnem pristopu. Kljub polnemu pristopu pri prenosu direktive, ki ga državam članicam narekuje direktiva, direktiva 2011/83/EU vsebuje nekaj »odprtih določb« oz. »določb minimalne harmonizacije«, ki državam članicam dopuščajo nekaj manevrskega prostora. Ta prostor je večina držav članic izkoristila, da bi ohranila že doseženo ali na novo uvedle višjo raven varstva v korist potrošnikov, kot jo predpisuje direktiva 2011/83/EU. Določbe minimalne harmonizacije so naslednje:

- 3. in 4. odstavek 3. člena: ta člen ureja področje uporabe, 4. odstavek dopušča državam članicam, da iz področja uporabe izvzamejo potrošniške pogodbe, ki se sklepajo izven poslovnih prostorov, njihova vrednost pa ne presega 50 evrov; znesek lahko države članice prilagodijo tudi navzdol;

- 3. in 4. odstavek 5. člena: ta člen ureja obveznosti glede informacij pri tako imenovanih »klasično« sklenjenih pogodbah v poslovnih prostorih oziroma pri pogodbah, ki niso pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov; v skladu s 3. odstavkom države članice lahko predpišejo, da taksativno naštete obveznosti v 1. odstavku tega člena ne veljajo za vsakodnevne posle (npr. dnevni nakupi), ki se izvedejo takoj ob sklenitvi pogodbe, 4. odstavek pa omogoča državam članicam, da sprejmejo ali ohranijo dodatne obveznosti glede predpogodbenih informacij.

- 7. odstavek 6. člena: ta člen ureja obveznosti glede informacij v zvezi s pogodbami, sklenjenimi na daljavo ali izven poslovnih prostorov; 7. odstavek omogoča državam članicam, da v svojem nacionalnem pravu ohranijo ali na novo določijo jezikovne zahteve v zvezi s pogodbenimi informacijami, da bi na ta način potrošniku zagotovile lažje razumevanje teh informacij;

- 4. odstavek 7. člena: ta člen ureja formalne zahteve za pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov; 4. odstavek določa »blažji režim« za obrtniške storitve popravila ali vzdrževalna dela v vrednosti do 200 evrov, ki jih potrošnik izrecno zahteva od obrtnika, pogodbene obveznosti pa so obojestransko takoj izpolnjene; v takih primerih obrtnik zagotovi potrošniku na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, če se potrošnik s tem strinja, samo svoje kontaktne podatke, ceno in način izračuna cene in predračun, poleg tega tudi podatke o glavnih značilnostih storitve in informacije glede možnosti oziroma nemožnosti odstopa od pogodbe, pri čemer mu navedenih informacij ni treba zagotoviti na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, če se potrošnik s tem izrecno strinja; v vsakem primeru mora obrtnik potrošniku posredovati izvod podpisane pogodbe ali potrdilo o pogodbi, ki vsebuje vse informacije, predpisane v 1. odstavku 6. člena, na papirju ali, če se potrošnik s tem strinja, na drugem trajnem nosilcu podatkov;

- 6. odstavek 8. člena: ta člen ureja formalne zahteve za pogodbe, sklenjene na daljavo; 6. odstavek omogoča državam članicam, da predpišejo podjetjem, da v primeru sklenitve pogodbe po telefonu potrošniku potrdijo ponudbo, ki pa je zanj zavezujoča šele po tem, ko jo podpiše ali podjetju pošlje svoje pisno soglasje/potrditev (poudarjena je pisna oblika potrditve, kar vključuje npr. tudi elektronsko pošto, pri kateri pa ni zahtevan elektronski podpis); države članice smejo tudi določiti, da mora biti takšno soglasje/potrditev ponudbe podjetja na trajnem nosilcu podatkov;

- 3. odstavek 9. člena: ta člen ureja pravico do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, 3. odstavek državam članicam prepoveduje, da bi podjetja ali potrošnike omejevale pri izvajanju njihovih pogodbenih obveznosti v času odstopnega roka, vendar pa smejo pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov ohraniti obstoječo nacionalno zakonodajo, ki podjetjem prepoveduje izterjavo plačila od potrošnika v času

odstopnega roka.

AVSTRIJA

Avstrija je za prenos direktive pripravila poseben zakon, ki spreminja Splošni civilni zakonik (Allgemeines bürgerliche Gesetzbuch - v nadaljevanju besedila: ABGB) in Zakon o varstvu potrošnikov (Konsumentenschutzgesetz - v nadaljevanju besedila: KSchG), hkrati pa določa besedilo novega Zakona o prodaji na daljavo in prodaji izven poslovnih prostorov (Fernabsatz- und Auswärtsgeschäfte-Gesetz v nadaljevanju besedila: FAGG). Zakon naj bi bil sprejet 1. oktobra 2013, vendar še ni javno objavljen, določbe pa se bodo v skladu z direktivo začele uporabljati 1. junija 2014.

S ABGB je Avstrija zagotovila samo delni prenos 18. in prenos 20. člena Direktive. 18. člen ureja dostavo blaga pri prodajnih pogodbah, 20. člen pa ureja prenos tveganja (s podjetja – prodajalca na potrošnika) izgube ali poškodovanja blaga pri njegovi odpremi.

S spremembami KSchG je Avstrija zagotovila delni prenos 3. člena, prenos 5. člena, delni prenos 18. člena, prenos 19., 21. in 22. člena. Z vidika minimalne harmonizacije, ki državam članicam omogoča odmik od Direktive, je pomemben 5a. člen KSchG, s katerim je zagotovila delni prenos 3. člena in prenos 5. člena Direktive. 5a. člen KSchG določa splošne obveznosti podjetja do potrošnika glede informacij pri »klasičnih« pogodbah, ki niso sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov. Avstrijski KSchG določa, da te splošne informacijske obveznosti ne veljajo za vse pogodbe, ki jih je Direktiva 2011/83/EU izvzela iz področja uporabe s 3. in 4. odstavkom 3. člena. 4. odstavek se nanaša na pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov, katerih vrednost ne presega 50 evrov, za katere se je avstrijski zakonodajalec torej odločil, da jih izvzame iz obveznosti glede splošnih informacij. Isto velja za pogodbe, s katerimi se sklepajo dnevni posli oz. nakupi (3. odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU). Iz predloga KSchG tudi ni razvidno, da bi se avstrijski zakonodajalec odločil postaviti dodatne informacijske obveznosti za podjetja (4. odstavek 5. člena).

V zvezi z jezikovnimi zahtevami, avstrijski zakonodajalec tudi ni izkoristil možnosti iz 7. odstavka 6. člena Direktive 2011/83/EU, torej ne določa izrecne uporabe nacionalnega jezika pri zagotavljanju pogodbenih informacij potrošniku, pač pa zahteva le, da mora podjetje posredovati potrošniku vse informacije v zvezi s pogodbo na jasen in razumljiv način.
Določbo, ki uvaja »blažji režim« glede formalnih zahtev pri pogodbah za obrtniške storitve do vrednosti 200 evrov (4. odstavek 7. člena Direktive 2011/83/EU), osnutek avstrijskega FAGG sicer vsebuje, vendar z rezervo, predlagatelj zakona namreč meni, da ni smiselna, a želi da se o tej določbi še opravi strokovna razprava.

6. odstavek 8. člena, ki se nanaša na pogodbe, ki se sklepajo po telefonu in od podjetij zahteva, da potrošnik takšno pogodbo pisno potrdi, je Avstrija v celoti prenesla vključno z obveznostjo, da podjetje ponudbo potrošniku potrdi na trajnem nosilcu podatkov.

FRANCIJA

Francija je prenesla Direktivo 2011/83/EU v okviru zadnjih sprememb in dopolnitev Potrošniškega zakonika (Code de la Consommation), ki so bile sprejete 1. septembra 2013, in sicer njegove 1. knjige. Prenos Direktive 2011/83/EU je vplival tudi na samo strukturo Potrošniškega zakonika, kar je posledica poenotenja ključnih pravil dveh oblik prodaje, prodaje na daljavo in prodaje izven poslovnih prostorov, ki so bila do sprejetja zadnjih sprememb urejena v dveh ločenih poglavjih 1. knjige Potrošniškega zakonika.

Francija v nasprotju z Avstrijo ni prenesla 4. odstavka 3. člena Direktive 2011/83/EU, ki se nanaša na pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov, katerih vrednost ne presega 50 evrov, saj jih ni izvzela iz obveznosti glede splošnih informacij. Odločitev utemeljuje z dejstvom,

da morajo biti potrošniki deležni enakega varstva, ne glede na to, za kakšen znesek gre. Prav tako ni izvzela od informacijskih obveznosti pogodb, s katerimi se sklepajo dnevni posli oz. nakupi (3. odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU), kar je utemeljila z dejstvom, da bi izvzetje lahko sčasoma privedlo do tega, da potrošniki ne bi več dobili osnovnih informacij, vključno s ceno, o izdelkih, ki jih dnevno kupujejo.

Po drugi strani pa podobno kot Avstrija ni prenesla 4. odstavka 5. člena, torej ni določila dodatnih informacijskih obveznosti za podjetja za »klasično« prodajo, vendar za razliko od Avstrije, to odločitev utemeljuje, da številni sektorski podzakonski predpisi že predpisujejo tovrstne dodatne informacijske obveznosti za podjetja.

Določila sedmega odstavka 6. člena Direktive 2011/83/EU (jezikovne zahteve glede pogodbenih informacij) Francija ni novo urejala, temveč se sklicuje na drug zakon, ki se nanaša na uporabo francoskega jezika (La loi nº 94-665 du 4 août 1994 relative à l'emploi de la langue française - loi Toubon), ki takšno obveznost že predpisuje.

Francija tudi ni prenesla 4. odstavka 7. člena, ki dopušča »blažji režim« glede informacijskih zahtev za obrtniške storitve do 200 evrov, ki se opravljajo izven poslovnih prostorov, kar utemeljuje z dejstvom, da so takšne storitve deležne izjeme že pri pravici do odstopa od pogodbe.

Za pogodbe, ki se sklepajo po telefonu, je enako kot Avstrija v skladu z možnostjo, ki jo dopušča 6. odstavek 8. člena Direktive 2011/83/EU, predpisala, da je pogodba veljavna le, če potrošnik takšno pogodbo pisno potrdi, podjetje pa mora ponudbo potrošniku potrditi na trajnem nosilcu podatkov.

Možnost iz 3. odstavka 9. člena Direktive 2011/83/EU je Francija v celoti izkoristila z ohranitvijo že veljavne določbe, da podjetje pri pogodbah sklenjenih izven poslovnih prostorov v roku sedem dni od sklenitve pogodbe, od potrošnika ne sme zahtevati kakršnegakoli plačila. Upravičenost takšne določbe Francije utemeljuje z opravljeno analizo francoskega trga, ki je na tem področju pokazala sorazmerno veliko število nepoštenih poslovnih praks. Ta določba je bila v pogajalskem procesu na Svetu EU za Francijo tudi ena od najpomembnejših določb.

NEMČIJA

V Nemčiji je prenos Direktive 2011/83/EU zahteval obsežne zakonodajne spremembe. Kljub navedenemu dejstvu je bila Nemčija med prvimi državami članicami, ki so že zagotovile prenos Direktive. Zakon za prenos Direktive o pravicah potrošnikov in o spremembi zakona o pravilih glede najemanja stanovanj (Gesetz zur Umsetzung der Verbraucherrechtlinie und zur Aenderung des gesetzes zur Regelung der Wohnungsvermittlung) je bil objavljen v nemškem Uradnem listu št. 58 z dne 27. septembra 2013. Največ sprememb je doživel Civilni zakonik (Bürgerliches Gesetzbuch), v okviru katerega so bile prenesene predvsem določbe 5. člena Direktive 2011/83/EU glede splošnih obveznosti informiranja potrošnikov pri »klasično« sklenjenih pogodbah, poenotena pravila glede odstopne pravice pri pogodbah, ki se sklepajo na daljavo in tistih, ki se sklepajo izven poslovnih prostorov in pravila v zvezi s povezanimi pogodbami. Potrebne so bile spremembe nakupnega prava (Verbrauchsgüterkaufrecht), v delu, ki se nanaša na dobavo blaga in prenos tveganja kot tudi spremembe Uvodnega zakona k civilnem zakoniku (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch), v katerem so urejeni obrazci za informacijske obveznosti podjetij in obrazci za pravico do odstopa od pogodbe, prilagoditve so bile potrebne tudi v Zakonu o varstvu potrošnikov pri prodaji na daljavo (Fernunterrichtschutzgesetz), v Zakonu o nelojalni konkurenci (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb), v Uredbi o označevanju cen (Preisangabenverordnung), v Zakonu o zavarovalnih pogodbah (Versicherungsvertragsgesetz), v Uredbi o storitvah vrednostnih papirjev

(Werpapierdienstleistungs-Verhaltens- und Organisationsverordnung), Zakonu o naložbah (Vermögensanlagengesetz) in Zakonu o opustitvenih tožbah (Unterlassungsklagengesetz). Razlog za številne spremembe je, da je Nemčija razširila delno uporabo Direktive 2011/83/EU (gre predvsem za informacijske obveznosti za podjetja) tudi na številna področja, ki so sicer izvzeta iz uporabe Direktive kot so npr. socialne storitve, stanovanjski najem in še zlasti številne finančne storitve.

Za pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov, katerih vrednost ne presega 50 evrov, se je nemški zakonodajalec odločil, da jih izvzame iz obveznosti glede splošnih informacij, vendar je določil nižji prag, to je 40 evrov. Dnevne posle/nakupe (3. odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU) je Nemčija izvzela od informacijskih obveznosti, prav tako ni uvedla dodatnih informacijskih zahtev (4. odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU). Določbo, ki uvaja »blažji režim« glede formalnih zahtev pri pogodbah za obrtniške storitve do vrednosti 200 evrov (4. odstavek 7. člena Direktive 2011/83/EU) je Nemčija prenesla. V zvezi z jezikovnimi zahtevami (7. odstavek 6. člena Direktive 2011/83/EU) je zavzela enak pristop kot avstrijski zakonodajalec, to je, da pri zagotavljanju pogodbenih informacij potrošniku ni določila izrecne uporabe nacionalnega jezika, pač pa le, da mora podjetje posredovati potrošniku vse informacije v zvezi s pogodbo na jasen in razumljiv način. Tudi pri pogodbah, ki se sklepajo po telefonu, je ravnala enako kot Avstrija (in Francija) v skladu z možnostjo, ki jo dopušča 6. odstavek 8. člena Direktive 2011/83/EU, in je predpisala, da je pogodba veljavna le, če potrošnik takšno pogodbo pisno potrdi, podjetje pa mora ponudbo potrošniku potrditi na trajnem nosilcu podatkov. 3. odstavka 9. člena Direktive 2011/83/EU Nemčija ni prenesla (prepoved izterjave plačil od potrošnika v odstopnem obdobju).

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta
Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino
"Act amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)
2013-2130-0022

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32011L0083	Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta	13.12.2013	13.12.2013	DA

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?
NE

Delovna verzija korelacijske tabele

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act amending the Consumer Protection Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2013-2130-0022

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32011L0083	Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen, 2. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 3, celex 32011L0083	
1. člen, 3. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 4, celex 32011L0083	
1. člen, 4. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 11, celex 32011L0083	
1. člen, 7. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 5, celex 32011L0083	
1. člen, 8. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 6, celex 32011L0083	
1. člen, 9. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 7, celex 32011L0083	
1. člen, 10. odstavek		Ne prenaša direktive
1. člen, 11. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 8, celex 32011L0083	
1. člen, 12. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 9, celex 32011L0083	
1. člen, 14. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 15, celex 32011L0083	
1. člen, 16. odstavek	Člen 2, odstavek 1, točka 13, celex 32011L0083	
2. člen	Člen 31, celex 32011L0083	Razveljavitev direktive 85/577/EGS in direktive 97/7/ES
3. člen	Člen 5, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 5, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 5, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 2, točka 1, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 2, točka 2, celex 32011L0083 Člen 18, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 20, celex 32011L0083 Člen 22, celex 32011L0083	
4. člen		Ne prenaša direktive
5. člen	Člen 19, celex 32011L0083	

Delovna verzija korelacijske tabele

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
6. člen	Člen 3, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 3, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 3, odstavek 4, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 4, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 5, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 6, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 8, celex 32011L0083 Člen 6, odstavek 9, celex 32011L0083 Člen 7, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 7, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 7, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 2, točka 1, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 2, točka 2, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 4, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 7, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 8, celex 32011L0083 Člen 9, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 9, odstavek 2, točka a, celex 32011L0083 Člen 9, odstavek 2, točka b, celex 32011L0083 Člen 10, odstavek 1, celex 32011L0083 Člen 10, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 1, točka a, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 1, točka b, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 11, odstavek 4, celex 32011L0083	
7. člen	Člen 12, celex 32011L0083	
8. člen	Člen 13, odstavek 1, točka 1, celex 32011L0083 Člen 13, odstavek 1, točka 2, celex 32011L0083 Člen 13, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 13, odstavek 3, celex 32011L0083	
9. člen	Člen 14, odstavek 1, točka 1, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 1, točka 2, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 1, točka 3, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 2, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 3, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 4, točka a, celex 32011L0083 Člen 14, odstavek 4, točka b, celex 32011L0083 Člen 15, celex 32011L0083 Člen 16, celex 32011L0083	
10. člen	Člen 27, celex 32011L0083	
11. člen	Člen 8, odstavek 5, celex 32011L0083 Člen 8, odstavek 6, celex 32011L0083 Člen 21, odstavek 1, točka 1, celex 32011L0083 Člen 21, odstavek 1, točka 2, celex 32011L0083	

Delovna verzija korelacijske tabele

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
12. člen		Direktiva 2002/65/ES
13. člen		Direktiva 2002/65/ES
14. člen	Člen 5, odstavek 3, točka a, celex 32011L0083 Člen 5, odstavek 4, točka 2, celex 32011L0083	
15. člen	Člen 7, celex 32011L0083	
16. člen		Ne prenaša direktive
17. člen	Člen 24, celex 32011L0083	
18. člen	Člen 24, celex 32011L0083	
19. člen	Celex 32011L0083	
20. člen		Ne prenaša direktive
21. člen		Ne prenaša direktive
22. člen	Člen 28, odstavek 2, celex 32011L0083	

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic za stranke.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel posledic na okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

S spremembo zakona se pričakuje:

- višje zaupanje in pravna varnost podjetij in potrošnikov na trgu zaradi vsebinsko preglednejše in popolnejše ureditve pravic in obveznosti iz pogodb, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov;
- povečanje čezmejnega sklepanja pogodb, sklenjenih na daljavo, zaradi poenotenih pravil na tem področju in povečanega zaupanja potrošnikov (potrošniki bodo z novimi določbami bolje zaščiteni), kar bo okrepilo prodajo;
- povečanje konkurenčnosti evropskega trga zaradi ustvarjanja enakih možnosti poslovanja in odpravljanja ovir za čezmejno trgovino in s tem lažje opravljanje čezmejnih transakcij zaradi odstranitve razdrobljenosti v zvezi z različnimi ureditvenimi določbami v EU;
- večja varnost potrošnikov zaradi posodobitve zakonodaje in njene prilagojenosti novim produktom (npr. digitalna vsebina, ki ni dostavljena na otipljivem nosilcu);
- preprostejše pravno okolje za delovanje podjetij;
- poenostavitev pogodbenih obvez podjetij do potrošnika zaradi možnosti uporabe predpisanega obrazca za informiranje;
- ustvarjanje večjega povpraševanja pri spletnem nakupovanju, zaradi izboljšanja pravne varnosti potrošnika.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejet zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Za nadzor nad izvajanjem ZVPot so pristojni Tržni inšpektorat RS in drugi inšpekcijski organi.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi s vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl. US, 126/07, 86/09 in 78/11) se za četrtim odstavkom 1. člena dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»Po tem zakonu se za blago štejejo vse premične stvari, razen tistih, ki so prodane v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov. Za blago se štejejo tudi voda, plin in električna energija, če se prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini.

Po tem zakonu se za blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika, šteje blago, ki ni izdelano v naprej, temveč je izdelano na podlagi osebne izbire ali odločitve potrošnika.

Po tem zakonu se za digitalno vsebino štejejo podatki, ki nastanejo in so posredovani v digitalni obliki.«.

Dosedanji peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti, dvanajsti, trinajsti in štirinajsti odstavek postanejo osmi, deveti, deseti, enajsti, dvanajsti, trinajsti, štirinajsti, petnajsti, šestnajsti in sedemnajsti odstavek.

Za dosedanjim petnajstim odstavkom, ki postane osemnajsti odstavek, se dodajo novi devetnajsti, dvajseti, enaindvajseti, dvaindvajseti, triindvajseti in štiriindvajseti odstavek, ki se glasijo:

»Prodajna pogodba po tem zakonu je pogodba, s katero se podjetje zavezuje, da bo blago, ki ga prodaja, izročilo potrošniku tako, da bo ta pridobil lastninsko pravico, potrošnik pa se zavezuje, da bo podjetju plačal kupnino. Za prodajno pogodbo po tem zakonu se šteje tudi pogodba, katere predmet so blago in storitve.

Pogodba o opravljanju storitev po tem zakonu je pogodba, razen prodajne pogodbe, na podlagi katere se podjetje zavezuje opraviti storitev za potrošnika, potrošnik pa se zavezuje, da bo za to plačal določeno ceno.

Pogodba, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, vključno s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema izvajanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo, vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Sredstva za komuniciranje na daljavo po tem zakonu so tista sredstva komunikacije, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank. Sredstva za komuniciranje na daljavo so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet oziroma internet.

Pogodba, sklenjena izven poslovnih prostorov, po tem zakonu je pogodba med podjetjem in potrošnikom:
1. ki se sklene ob istočasni prisotnosti podjetja in potrošnika izven poslovnih prostorov podjetja;
2. za katero je potrošnik dal ponudbo za sklenitev pogodbe v okoliščinah iz prejšnje točke;
3. ki je sklenjena v poslovnih prostorih podjetja ali z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo takoj za tem, ko je bil potrošnik s strani podjetja ob njuni istočasni prisotnosti osebno obravnavan v prostorih, ki niso poslovni prostori podjetja;
4. ki se sklene med izletom, ki ga organizira podjetje z namenom ali učinkom trženja in prodaje blaga ali storitev.

Poslovni prostori po tem zakonu so nepremični maloprodajni prostori, v katerih podjetje stalno opravlja dejavnost, ali premični maloprodajni prostori, v katerih podjetje običajno opravlja svojo

dejavnost.«.

Dosedanji šestnajsti, sedemnajsti, osemnajsti in devetnajsti odstavek postanejo petindvajseti, šestindvajseti, sedemindvajseti in osemindvajseti odstavek.

V dosedanjem dvajsetem odstavku, ki postane devetindvajseti odstavek se pika črta in se na koncu odstavka doda besedilo »ali pogodba, s katero potrošnik pridobi pravico do blaga ali storitev, povezanih s pogodbo, sklenjeno na daljavo ali izven poslovnih prostorov, blago pa dobavi ali storitve zagotovi podjetje ali tretja oseba po dogovoru s podjetjem.«.

Za dosedanjim dvajsetim odstavkom, ki postane devetindvajseti odstavek, se doda nov trideseti odstavek, ki se glasi:

»Javna dražba po tem zakonu je način prodaje, pri katerem podjetje ponudi blago ali storitve potrošnikom, ki se dražbe udeležijo ali se je imajo možnost osebno udeležiti, po preglednem in konkurenčnem postopku, ki ga vodi dražitelj in pri kateri je uspešen ponudnik zavezan kupiti blago ali storitve.«.

Dosedanji enaindvajseti in dvaindvajseti odstavek postaneta enaintrideseti in dvaintrideseti odstavek.

2. člen

V 1.a členu se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21.11.2011, str. 64).«.

8. točka se črta.

Dosedanja 9. do 14. točka postanejo 8. do 13. točka.

3. člen

Za 25. členom se dodajo novi 25.a, 25.b, 25.c in 25.d člen, ki se glasijo:

»25.a člen

Podjetje izpolni svojo obveznost iz prodajne pogodbe z izročitvijo dejanske posesti nad blagom ali s prenosom nadzora nad blagom na potrošnika. Če čas izročitve v pogodbi ni določen, podjetje svojo obveznost izpolni takoj, najpozneje pa v 30 dneh po sklenitvi pogodbe, razen če se stranki nista dogovorili drugače.

Če podjetje ne izpolni svoje obveznosti iz prejšnjega odstavka v dogovorjenem roku ali v roku iz prejšnjega odstavka, mu potrošnik določi primeren dodatni rok za izpolnitev pogodbe. Če podjetje v dodatnem roku ne izpolni svojih obveznosti, lahko potrošnik odstopi od pogodbe.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko potrošnik po izteku dogovorjenega roka ali po izteku roka iz prvega odstavka tega člena odstopi od pogodbe ne da bi podjetju pustil dodaten rok za izpolnitev obveznosti, če:
- podjetje zavrne dostavo blaga,
- je dogovorjen rok, glede na okoliščine ob sklenitvi pogodbe, bistvena sestavina pogodbe, ali

- potrošnik pred sklenitvijo pogodbe podjetje obvesti, da je dogovorjeni rok bistvena sestavina pogodbe.

Pri odstopu od pogodbe podjetje potrošniku takoj vrne vsa opravljena plačila.

25.b člen

Podjetje potrošniku preden ga zavezuje pogodba ali ponudba na jasen in razumljiv način zagotovi naslednje informacije, če niso jasne že iz okoliščin:

1. glavne značilnosti blaga ali storitev v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu ali storitvam;
2. firmo, sedež podjetja in telefonsko številko podjetja, kadar je ta na voljo;
3. končno ceno blaga ali storitve, ki vključuje davke ali način izračuna cene, če cene zaradi narave blaga ali storitve ni možno izračunati v naprej;
4. informacije o morebitnih dodatnih stroških prevoza, dostave ali pošiljanja ali opozorilo, da takšni stroški lahko nastanejo, če jih ni možno vnaprej izračunati;
5. plačilne pogoje ter pogoje dostave in izvedbe storitve, rok dostave blaga ali izvedbe storitve, kadar je to potrebno;
6. informacije o pritožbenem postopku pri podjetju;
7. seznanitev z odgovornostjo za stvarne napake;
8. možnost in pogoje poprodajnih storitev in prostovoljne garancije, kadar je to potrebno;
9. trajanje pogodbe, kadar je to primerno, in pogoje za odstop od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas, ali pogodbe, s samodejnim podaljševanjem;
10. funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito digitalne vsebine, kadar je to primerno;
11. informacijo o združljivosti digitalne vsebine s strojno in programsko opremo, s katero je podjetje seznanjeno oziroma bi moralo biti seznanjeno.

Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na trajnem nosilcu.

Določbe prvega odstavka se ne uporablja za pogodbe, ki zajemajo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo takoj ob sklenitvi.

25.c člen

V primerih, ko podjetje blago odpremi, preide nevarnost za izgubo ali poškodovanje blaga na potrošnika, ko blago prejme, ali ko blago prejme tretja oseba, ki ni prevoznik in jo v ta namen imenuje potrošnik.

Če je potrošnik naročil prevoz pri prevozniku, ki ga podjetje ni ponudilo, preide nevarnost za uničenje ali poškodovanje blaga, ne glede na določilo prejšnjega odstavka, na potrošnika ob dostavi blaga prevozniku, brez poseganja v pravico potrošnika do izbire prevoznika.

25.d člen

Če se potrošnik s pogodbo poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost zaveže k dodatnim plačilom, podjetje za takšno plačilo pridobi njegovo izrecno soglasje.

Če je podjetje soglasje iz prejšnjega odstavka pridobilo z uporabo privzetih možnosti, ki jih mora potrošnik zavrniti, da se izogne dodatnemu plačilu, je potrošnik upravičen do vračila teh dodatnih plačil.«.

4. člen

V prvem odstavku 27.a člena se besedilo », kot jih določa obligacijski zakonik« nadomesti z besedilom »od zakonsko določenih«.

V drugem odstavku 27.a člena se besedilo »ne smejo presegati dejanskih stroškov izdelave in pošiljanja opomina, hkrati pa tudi ne višine zamudnih obresti« nadomesti z besedilom ne smejo presegati enega eura in stroškov pošiljanja«.

5. člen

Za 27.a členom se doda nov 27.b člen, ki se glasi:

»27.b člen

Stroški, ki jih prejemnik plačila zaračuna potrošniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta, ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki jih ima prejemnik plačila z uporabo tega plačilnega instrumenta.«.

6. člen

V podnaslovu b.) četrtega podpoglavja VI. poglavja se doda besedilo »in pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov«.

43., 43.a, 43.b, 43.c, 43.č, 43.d in 43.e člen se spremenijo tako, da se glasijo:

» 43. člen

Določbe tega podnaslova ne posegajo v določbe področnih predpisov, sprejetih na podlagi aktov Evropske Unije za posamezno področje.

Določbe tega podnaslova o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, se ne uporabljajo za pogodbe:

1. o gradnji ali prodaji nepremičnin, pogodbe o prenosu drugih pravic na nepremičninah, bistvene spremembe namembnosti stavb in najemne pogodbe za namene bivanja;
2. s področja socialno varstvene dejavnosti, neprofitnih stanovanj, otroškega varstva in socialnih podpor;
3. s področja zdravstvene dejavnosti, ki jih ureja zakon, ki ureja zdravstveno dejavnost;
4. o igrah na srečo;
5. o finančnih storitvah;
6. o turističnih aranžmajih, ki so urejene z določbami od 57. do 58. člena tega zakona;
7. o časovnem zakupu nepremičnin, ki so urejene z določbami od 59. do 60.e člena tega zakona;
8. ki so sklenjene v sodelovanju z nosilci javnih pooblastil, ki so skladno s predpisi zavezani k neodvisnosti in nepristranskosti in ki z izčrpnimi informacijami zagotavljajo, da potrošnik sklene pogodbo na podlagi temeljitega premisleka o pravnih posledicah in ob seznanjenosti s pravnim obsegom pogodbe;
9. o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in jo podjetje redno in pogosto dobavlja potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto;
10. o prevozu potnikov;
11. ki so sklenjene s pomočjo prodajnih avtomatov ali v poslovnih prostorih opremljenih z prodajnimi avtomati;

12. ki so sklenjene z operaterji telekomunikacij za uporabo javnih telefonskih govorilnic ali za uporabo ene same povezave, ki jo potrošnik vzpostavi po telefonu, internetu ali telefaksu.

Določbe tega podnaslova se ne uporabljajo za pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik iz naslova te pogodbe, ne presega 20 eurov.

43.a člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, mora potrošnik poleg informacij iz prvega odstavka 25.b člena tega zakona najkasneje preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, prejeti še naslednje informacije:

1. naslov, kjer podjetje dejansko opravlja dejavnost, njegovo telefonsko številko, številko faksa in naslov elektronske pošte, kadar so na voljo, za vzpostavitev hitrega in učinkovitega stika s podjetjem, po potrebi pa tudi firmo in sedež podjetja, v imenu katerega deluje in na katerega lahko potrošnik naslovi svojo pritožbo;
2. naslov sedeža podjetja, če se razlikuje od naslova iz prejšnje točke in, kadar je to potrebno, naslov podjetja v imenu katerega deluje, na katerega lahko potrošnik naslovi pritožbo;
3. stroške, povezane z uporabo komunikacijskega sredstva, če se ti stroški razlikujejo od osnovne tarife;
4. opis pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č in 43.e členom tega zakona, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka 43.e člena;
5. navedbo, da potrošnik krije stroške vračila blaga, v primeru odstopa od pogodbe, če je potrebno;
6. o stroških vračila blaga, če ga pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti;
7. o razumnih stroških, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s prvim odstavkom 43.i člena tega zakona, če odstopi od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s sedmim odstavkom 43.b ali tretjim odstavkom 43.c člena tega zakona;
8. v primerih, ko potrošnik v skladu s 44. členom tega zakona nima pravice do odstopa, obvestilo, da nima pravice do odstopa ali če je potrebno, okoliščine, v katerih potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe;
9. o obstoju kodeksov ravnanja in podatke o dostopnosti morebitnih kodeksov ravnanja;
10. o minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe, če je potrebno;
11. o možnosti izvensodnega reševanja sporov in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za podjetja, ter njihovo dostopnost, če je potrebno.

Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na otipljivem nosilcu podatkov.

Kadar gre za pogodbo sklenjeno za nedoločen čas ali pogodbo, ki vključuje naročnino, končna cena vsebuje skupne stroške za obračunsko obdobje. Če se takšni stroški zaračunavajo po nespremenljivi obrestni meri, skupna cena vsebuje tudi skupne mesečne stroške. Kadar skupnih stroškov ni mogoče vnaprej izračunati, podjetje navede način izračuna cene.

Če gre za prodajo na javni dražbi, se podatki o podjetju iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 25.b člena nadomestijo s podatki dražitelja.

Informacije iz prvega odstavka se štejejo za sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem pogodbenih strank.

Informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena lahko podjetje zagotovi potrošniku

na obrazcu iz desetega odstavka tega člena. Šteje se, da je podjetje potrošniku zagotovilo informacije iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena, če pravilno izpolni obrazec iz desetega odstavka tega člena in ga posreduje potrošniku.

Če podjetje potrošniku ni posredovalo informacij o dodatnih stroških iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena, tretjega odstavka tega člena ter 4. točke prvega odstavka 25.b člena tega zakona, jih potrošnik ni dolžan plačati.

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja iz tega poglavja v zvezi z obveščanjem potrošnika nosi podjetje.

V kolikor so zahteve glede podajanja in vsebine informacij iz tega zakona v nasprotju z zahtevami iz zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, in zakona, ki ureja storitve na notranjem trgu, se uporabljajo določila tega zakona.

Obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

43.b člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, podjetje potrošniku na način, ki je primeren za uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi ali da na voljo informacije iz prvega odstavka 43.a člena tega zakona. Če so informacije napisane na trajnem nosilcu, morajo biti čitljive.

Preden pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje potrošnika k plačilu, podjetje potrošniku jasno in v vidni obliki opozori na informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 25.b člena ter 10. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.a člena tega zakona neposredno preden potrošnik odda naročilo.

Podjetje mora zagotoviti, da potrošnik v postopku oddaje naročila, pri sklenitvi pogodbe na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, izrecno potrdi, da se z oddajo naročila strinja s plačilom. Funkcija, ki sproži oddajo naročila, mora biti označena z besedami "naročilo z obveznostjo plačila" ali z drugo ustrezno nedvoumno izjavo, s katero je pojasnjeno, da je z oddajo naročila povezana obveznost plačila podjetju. Če podjetje ne spoštuje določil tega odstavka, potrošnika pogodba ali naročilo ne zavezuje.

Če se pogodba na daljavo sklene z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, podjetje na tem sredstvu zagotovi najmanj informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke 25.b člena ter 4. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 43.a člena tega zakona. Druge informacije iz prvega odstavka 43.a člena tega zakona podjetje zagotovi potrošniku na ustrezen način v skladu s prvim odstavkom tega člena.

Podjetje na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka za naročanje jasno in razločno navede, ali obstajajo omejitve glede dostave ali oblik plačila.

Podjetje v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo, vendar najpozneje pred dostavo blaga ali pričetkom opravljanja storitve, zagotovi potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Potrdilo vsebuje informacije iz prvega odstavka 43.a člena tega zakona, razen če je podjetje te informacije zagotovilo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo, in soglasje potrošnika iz 12. točke 44. člena tega zakona, če je to potrebno.

Kadar potrošnik želi, da podjetje začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, kadar se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskim ogrevanjem v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona, podjetje zahteva, da potrošnik za to izrecno zaprosi.

43.c člen

Pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov, podjetje pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu, če se potrošnik s tem strinja, v enostavnem in razumljivem jeziku poda čitljive informacije iz prvega odstavka 43.a člena tega zakona.

Pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov, podjetje potrošniku posreduje izvod podpisane pogodbe ali potrdilo o sklenjeni pogodbi na papirju ali, če se potrošnik s tem strinja, na drugem trajnem nosilcu, vključno s potrdilom o predhodnem izrecnem soglasju glede začetka izvajanja storitev in privolitvijo potrošnika v skladu z 12. točko 44 člena tega zakona, če je to potrebno.

Kadar potrošnik želi, da podjetje začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, kadar se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona, podjetje zahteva, da potrošnik za to izrecno zaprosi na trajnem nosilcu podatkov.

43.č člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh obvesti podjetje, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri tem lahko potrošnika bremenijo le stroški iz drugega odstavka 43.h člena tega zakona.

Pri prodajni pogodbi se rok iz prejšnjega odstavka izteče po 14 dneh od dne, ko potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad blagom.

Pri prodajni pogodbi, katere predmet je več kosov blaga, ki jih potrošnik naroči z enim naročilom, se rok iz prvega odstavka tega člena izteče po 14 dneh od dne, ko pridobi potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjim kosom blaga.

Pri dostavi blaga iz prodajne pogodbe, ki je sestavljena iz več pošiljk ali kosov, se rok iz prvega odstavka tega člena izteče po 14 dneh od dne, ko pridobi potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad zadnjo pošiljko ali kosom blaga.

Pri prodajni pogodbi za redno dostavo blaga v določenem časovnem obdobju se rok iz prvega odstavka tega člena izteče po 14 dneh od dne, ko potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, pridobi dejansko posest nad prvim kosom blaga.

Pri pogodbi o opravljanju storitev začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

Pri pogodbah o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na otipljivem nosilcu, začne odstopni rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem sklenitve pogodbe.

43.d člen

Če podjetje obvesti potrošnika o pravici do odstopa od pogodbe iz 3. točke prvega odstavka 43.a člena tega zakona po dobavi blaga, začne teči odstopni rok iz prvega odstavka prejšnjega člena naslednji dan po dnevu, ko potrošnik prejme informacije, vendar se rok za odstop od pogodbe izteče 12 mesecev po preteku odstopnega roka iz prejšnjega člena.

43.e člen

Odstopno izjavo lahko potrošnik poda podjetju na obrazcu iz petega odstavka tega člena ali poda nedvoumno izjavo, v kateri navede, da odstopa od pogodbe.

Šteje se, da je potrošnik odstopno izjavo podal pravočasno, če jo pošlje v roku, določenem za odstop od pogodbe.

Podjetje lahko potrošniku poleg možnosti iz prvega odstavka tega člena na spletni strani podjetja ponudi, da elektronsko izpolni in predloži obrazec iz petega odstavka tega člena ali poda nedvoumno izjavo, iz katere izhaja volja potrošnika za odstop od pogodbe. Podjetje v takem primeru potrošniku takoj potrdi prejem obvestila o odstopu od pogodbe na trajnem nosilcu podatkov.

Dokazno breme glede uveljavljanja pravice do odstopa iz tega člena nosi potrošnik.

Obliko in vsebino odstopnega obrazca s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.«.

7.člen

Za 43.e členom se doda nov 43.f člen, ki se glasi:

»43.f člen

Z uveljavitvijo pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, prenehajo obveznosti strank glede izvajanja pogodbe ali glede sklenitve pogodbe, kadar je ponudbo za sklenitev pogodbe dal potrošnik.«.

8.člen

43.g člen se spremeni tako, da se glasi:

»V primeru odstopa od pogodbe podjetje takoj opravi vračilo vseh prejetih plačil, vendar najkasneje v 14 dneh po prejemu obvestila o odstopu od pogodbe.

Za vračilo prejetih plačil iz prejšnjega odstavka podjetje uporabi enako plačilno sredstvo, kot ga je uporabil potrošnik, razen če je potrošnik izrecno zahteval uporabo drugega plačilnega sredstva in pod pogojem, da potrošnik zaradi tega ne nosi nobenih stroškov.

Potrošnik ne more zahtevati povračila dodatnih stroškov, ki so nastali, če se je izrecno odločil za drugo vrsto pošiljke, kot je cenovno najugodnejša standardna pošiljka, ki jo ponuja podjetje.
Pri prodajnih pogodbah lahko podjetje zadrži vračilo prejetih plačil do prevzema vrnjenega blaga ali dokler potrošnik ne predloži dokazila, da je blago poslal nazaj. Pri tem se upošteva prej nastali dogodek.

Prejšnji odstavek se ne uporablja, če podjetje ponudi, da samo prevzame vrnjeno blago.«.

9.člen

Za 43.g členom se dodajo novi 43.h, 43.i, 43.j in 44. člen, ki se glasijo:

» 43.h člen

Če je potrošnik blago že prejel in od pogodbe odstopi, prejeto blago vrne ali izroči podjetju ali osebi, ki jo podjetje pooblasti za prevzem blaga, takoj, vendar najkasneje v 14 dneh po sporočilu iz prvega odstavka 43.č člena tega zakona, razen če podjetje ponudi, da samo prevzame vrnjeno blago. Šteje se, da potrošnik pravočasno vrne blago, če ga pošlje pred iztekom 14 dnevnega roka za vračilo.

Edini strošek, ki bremeni potrošnika v zvezi z odstopom od pogodbe, je neposreden strošek vračila blaga. Potrošnik ne krije stroška vračila blaga, če se podjetje strinja, da samo krije ta strošek ali če podjetje ne seznani potrošnika, da ga bremeni ta strošek.

Kadar je pri pogodbi, sklenjeni izven poslovnih prostorov, blago dostavljeno na dom ob sklenitvi pogodbe, podjetje na lastne stroške prevzame to blago, če ga zaradi njegove narave ni možno vrniti na običajen način po pošti.

Potrošnik odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če je zmanjšanje vrednosti posledica ravnanja z blagom, ki ni nujno potrebno za ugotovitev narave, lastnosti in delovanja blaga. Potrošnik ne odgovarja za zmanjšanje vrednosti blaga, če ga podjetje ne seznani s pravico do odstopa od pogodbe skladno s 4. točko prvega odstavka 43.a člena.

Potrošnik z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe ne prevzema nobenih obveznosti, razen obveznosti iz tega člena ter tretjega odstavka 43.g člena in 43.i člena tega zakona.

43.i člen

Če potrošnik odstopi od pogodbe po tem, ko je skladno s sedmim odstavkom 43.b ali tretjim odstavkom 43.c člena tega zakona zahteval, da se začne opravljati storitev ali dobavljati vodo, plin ali električno energijo, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 43.č člena tega zakona, plača podjetju znesek v sorazmerju z opravljeno storitvijo do dneva obvestitve podjetja o odstopu od pogodbe. Sorazmerni del se izračuna glede na skupno vrednost pogodbe. Če je cena v pogodbi glede na tržno ceno previsoka, se sorazmerni del izračuna glede na tržno vrednost.

Potrošnika ne bremenijo nobeni stroški izvedbe storitev, dobave vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali dobave daljinskega ogrevanja, ki so delno ali v celoti izvedene v odstopnem roku, če podjetje potrošniku ni zagotovilo informacij iz 4. in 7. točke prvega odstavka 43.a člena ali če potrošnik ni zahteval, da se začne opravljati storitev ali dobavljati vodo, plin ali električno energijo, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali opravljati dobavo daljinskega ogrevanja skladno s členom s sedmim odstavkom 43.b ali tretjim odstavkom 43.c člena tega zakona.

Potrošnika ne bremenijo nobeni stroški celotne ali delne dobave digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, če potrošnik ni dal predhodnega soglasja, da se začne opravljati storitev pred potekom odstopnega roka iz 43.č člena tega zakona, ali če ni potrdil, da s soglasjem izgubi pravico do odstopa, ali če mu podjetje ni zagotovilo potrdila v skladu s šestim odstavkom 43.b člena ali drugim odstavkom 43.c člena tega zakona.

43.j člen

Če potrošnik odstopi od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, prenehajo veljati vse pomožne pogodbe brez stroškov za potrošnika, razen stroškov iz tretjega odstavka 43.g, 43.h in prejšnjega člena. Ta določba ne posega v določbe zakona, ki ureja potrošniške kredite, glede odstopa od povezane kreditne pogodbe.

44. člen

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka 43.d člena tega zakona pri pogodbah:

1. katerih predmet so blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na trgih, na katere podjetje nima nobenega vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe;
2. katerih predmet je blago, ki je izdelano po natančnih navodilih potrošnika, ki je prilagojeno njegovim osebnim potrebam, ki zaradi svoje narave ni primerno za vračilo, ki je hitro pokvarljivo ali kateremu je že potekel rok uporabe;
3. o opravljanju storitev, če podjetje pogodbo v celoti izpolni in se je opravljanje storitve začelo na podlagi potrošnikovega izrecnega predhodnega soglasja in s privolitvijo, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko podjetje v celoti izpolni pogodbo;
4. o dobavi avdio ali video posnetkov ali računalniških programov, če je potrošnik odprl varnostni pečat;
5. o dobavi časopisov, periodičnega tiska ali revij, razen kadar gre za naročniške pogodbe za dobavo takšnih publikacij;
6. o dobavi zapečatenega blaga, ki ni primerno za vračilo zaradi varovanja zdravja ali higienskih razlogov, če je potrošnik odprl pečat;
7. o dobavi blaga, ki je zaradi svoje narave neločljivo pomešano z drugimi predmeti;
8. o dobavi alkoholnih pijač, za katere je cena dogovorjena ob sklenitvi prodajne pogodbe, ki se lahko dostavijo šele po 30 dneh in katerih dejanska vrednost je odvisna od nihanj na trgu, na katera podjetje nima nobenega vpliva;
9. sklenjenih na javnih dražbah;
10. pri katerih je potrošnik izrecno zahteval obisk podjetja na domu zaradi izvedbe nujnega popravila ali vzdrževanja. Če podjetje pri takem obisku opravi tudi dodatne storitve, ki jih potrošnik ni izrecno zahteval, ali dostavi blago, ki ne predstavlja nadomestnih delov, ki so nujno potrebni za vzdrževanje ali popravilo, ima potrošnik za navedene dodatne storitve in blago pravico do odstopa od pogodbe;
11. o nastanitvi, ki ni namenjena stalnemu bivanju, o prevozu blaga, o najemu vozil, o pripravi in o dostavi hrane ali storitvah za prosti čas, pri katerih se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost ob točno določenem datumu ali v točno določenem roku;
12. o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, če se je izvajanje storitve začelo na podlagi potrošnikovega izrecnega predhodnega soglasja in s privolitvijo, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe.«.

10. člen

V 45. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Prejšnji odstavek se uporablja tudi za dobavo vode, plina, električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine in za finančne storitve.«.

11. člen

45.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»Pri telefonskih pogovorih oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik, z namenom sklenitve pogodbe na daljavo, na začetku razgovora s potrošnikom predstavi firmo in sedež podjetja, po potrebi pa tudi identiteto osebe v imenu katere telefonira, in pove, da gre za klic, ki ima komercialni namen.

Določilo prejšnjega odstavka ne posega v obveznosti podjetja iz četrtega odstavka 43.b člena tega zakona.

Pri sklepanju pogodbe na daljavo prek telefona podjetje posreduje potrditev ponudbe potrošniku na trajnem nosilcu podatkov. Pogodba je sklenjena, ko jo potrošnik podpiše ali pošlje pisno izjavo, da ponudbo sprejema.

Potrošnika lahko za klice na številko, ki jo podjetje vzpostavi za namene sklepanja pogodb prek telefona, bremeni le osnovna cena telefonskega pogovora. Določilo tega odstavka ne posega v pravico telekomunikacijskih operaterjev, da zaračunajo stroške takšnih klicev.«.

12. člen

Podnaslov c) četrtega podpoglavja VI. poglavja se spremeni tako, da se glasi:

c) Trženje finančnih storitev na daljavo

46., 46.a, 46.b in 46.c členi se spremenijo tako, da se glasijo:

»46. člen

Pri pogodbah o finančnih storitvah, ki obsegajo začetni sporazum o storitvi, temu pa sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega zakona uporabljajo samo za začetni sporazum. Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se določbe 46.a in 46.b člena tega zakona uporabljajo samo pri prvem poslu. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

46.a

V primeru pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, mora potrošnik dobiti v času, ki je primeren glede na sredstvo komunikacije, najkasneje pa preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, naslednje informacije:

1. opis pravice do odstopa od pogodbe v skladu s prvim odstavkom 46.c člena tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s tretjim odstavkom 46.c člena nima pravice do odstopa mora biti o tem izrecno obveščen;
2. opis glavnih značilnosti finančne storitve;
3. glavno poslovno dejavnost podjetja in vse naslove, ki so pomembni v poslovnem odnosu med potrošnikom in podjetjem;
4. identiteto in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, kjer ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteto, naslov in funkcijo morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje;
5. o registru, v katerega je vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je podjetje vpisano v sodni ali drug javni register;
6. o ustreznem nadzornem organu, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;
7. skupno ceno, ki jo mora za finančno storitev potrošnik plačati podjetju, vključno z vsemi

provizijami, taksami in izdatki ter vsemi davki, ki jih podjetje odvede pri opravi storitve, ali, če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;

8. po potrebi ustrezno opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s posebnim tveganjem ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katere podjetje nima vpliva, kot tudi opozorilo, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;
9. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in/ali stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje;
10. podatke o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe na podlagi prvega odstavka 46.č člena tega zakona;
11. podatke o tem, ali je potrošniku dostopen mehanizem za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma;
12. pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in o pristojnem sodišču;
13. omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo;
14. informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
15. informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;
16. o najkrajšem roku trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se finančna storitev;
17. o ureditvi glede plačila in izpolnitve;
18. o stroških povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, če se ti stroški razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje.

V primeru, ko gre za pogodbo o finančnih storitvah, se morajo pri ustnih sporočilih po telefonu na začetku vsakega pogovora jasno predstaviti firma in sedež podjetja, ki opravlja finančne storitve in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju samo informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, in o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, informacije iz 1., 2., 7., 9. in 10. točke prejšnjega odstavka.

Podjetje, ki opravlja finančne storitve, mora obvestiti potrošnika, da mu bodo na njegovo zahtevo posredovane dodatne informacije iz prvega odstavka tega člena. Podjetje, ki opravlja finančne storitve, mora v vsakem primeru izpolniti svojo obveznost iz 46.b člena tega zakona.

Podatki iz tega člena, katerih komercialni namen mora biti jasno izražen, morajo biti predstavljeni jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri tem pa je treba upoštevati načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki niso poslovno sposobne.

46.b člen

Podjetje na enostaven in razumljiv način zagotovi potrošniku podatke iz prejšnjega člena ter podatke o vseh pogodbenih pogojih na primernem trajnem nosilcu podatkov v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba. Izjemoma lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz tega odstavka takoj po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve podatkov in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

Potrošnik lahko kadarkoli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju. Poleg tega ima potrošnik pravico do spremembe sredstva za komuniciranje na

daljavo, razen če je to nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

46.c člen

Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v štirinajstih dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo, in pogodbah, sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, je ta rok 30 dni. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poslano v roku določenem za odstop od pogodbe.

Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz prvega odstavka 46.b člena tega zakona, začne teči rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena:
1. pri pogodbah, katerih predmet so blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katere podjetje nima nobenega vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, kot npr. pri pogodbah o storitvah v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjemih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami ter zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa, ter opcijami za nakup ali prodajo kateregakoli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
2. pri zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
3. pri pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno željo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.«.

13. člen

Za 46.c členom se dodata nova 46.d in 47. člen, ki se glasita:

»46.d člen

Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje od njega zahteva plačilo storitve, ki jo je zanj dejansko opravilo. Izpolnjevanje pogodbe se lahko začne šele s potrošnikovim soglasjem. Plačilo mora biti sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni. Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo le, če dokaže, da je bil potrošnik o njem ustrezno obveščen v skladu z 10. točko prvega odstavka 46.a člena tega zakona.

Vračilo plačil mora podjetje opraviti takoj, ko je to mogoče, najkasneje pa v tridesetih dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe, razen zneska iz prejšnjega odstavka.

Če je potrošnik znesek oziroma blago že prejel in od pogodbe odstopi, vrne prejeto podjetju v tridesetih dneh po sporočilu iz prvega odstavka prejšnjega člena.

47. člen

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika ter glede potrošnikovega soglasja za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, pa tudi glede izpolnitve pogodbe, nosi podjetje.«.

14. člen

V četrtem odstavku 60.a člena se na koncu besedila doda nov stavek, ki se glasi: »Pogodbena določila, ki vsebujejo informacije iz tega odstavka potrošnik podpiše ločeno.«.

V petem odstavku 60.a člena se črta beseda »potrošnika«.

15. člen

V prvem odstavku 60.č člena se zadnji stavek spremeni tako, da se glasi: »Šteje se, da je potrošnik obvestilo poslal pravočasno, če ga pošlje v odstopnem roku, za določenem odstop od pogodbe.«.

16. člen

Prvi odstavek 63. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za organizacije potrošnikov se štejejo nepridobitne organizacije, ki jih za varstvo pravic potrošnikov ustanovijo potrošniki in ki so vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu.«.

17. člen

V 72.a členu se dota nova druga in tretja alineja, ki se glasita:
» - podjetje potrošniku ne vrne plačil takoj, če potrošnik odstopa od pogodbe na podlagi drugega ali tretjega odstavka 25.a člena tega zakona (četrti odstavek 25.a člena);
- podjetje potrošniku v primeru odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov ne vrne plačil v predpisanem roku (43.g člen);«

18. člen

V prvem odstavku 77. člena se za 8. točko doda nova 8.a točka, ki se glasi:

»8.a če podjetje pri odstopu od pogodbe v skladu z drugim ali tretji odstavkom 25.a člena, potrošniku nemudoma ne vrne vseh plačil (četrti odstavek 25.a člena);«.

13., 14., 15., 16. in 17. točka se spremenijo tako, da se glasijo:

»13. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali izven poslovnih prostorov, podjetje preden ga pogodba ali ponudba zavezuje ne zagotovi potrošniku informacij iz prvega odstavka 43.a člena v skladu s prvim, drugim in četrtim odstavkom 43.b člena ter prvim odstavkom 43.c člena;
14. podjetje ob oddaji naročila ne zagotovi, da potrošnik izrecno potrdi, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu (tretji odstavek 43.b člena);
15. podjetje v primeru obstoja omejitev glede dostave ali oblik plačila, tega ne navede jasno in razločno na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka naročanja (peti odstavek 43.b člena);
16. podjetje potrošniku ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov pred dostavo blaga ali pričetkom opravljanja storitev (šesti odstavek 43.b člena);
16. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali izven poslovnih prostorov, ali pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe v roku ne vrne vseh opravljenih plačil (prvi odstavek 43.i člena in drugi odstavek 46.d člena);
17. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, podjetje v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz 46.a člena tega zakona na primernem trajnem nosilcu

podatkov (46.b člen);«.

19. točka se črta.

Dosedanja 20. do 38. točka postanejo 19. do 36. točka.

19. člen

V prvem odstavku 78. člena se za 1.g točko doda nova 1.h točka, ki se glasi:

»1.h če podjetje potrošniku preden ga pogodba zavezuje, ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 25.b člena;«.

7. in 8. točka se spremenita tako, da se glasita:

»7. uporabi višje zamudne obresti od zakonsko določenih (prvi odstavek 27.a člena);
8. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo en euro in strošek poštnine (drugi odstavek 27.a člena);«

Za 8. točko se doda nova 8.a točka, ki se glasi:

» 8.a v primeru, da prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega sredstva zaračuna potrošniku stroške, ki presegajo dejanske stroške, ki jih ima z uporabo tega plačilnega sredstva (27.b člen);«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Minister, pristojen za gospodarstvo, sprejme pravilnik iz desetega odstavka 43.a člena zakona in pravilnik iz petega odstavka 43.g člena v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

21. člen

Minister, pristojen za gospodarstvo, uskladi Pravilnik o načinu vpisa in pogojih za vpis potrošniških organizacij v register (Uradni list RS, št. 8/12) s tem zakonom v roku treh mesecev od njegove uveljavitve

22. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 13. junija 2014.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S tem členom se v splošnih določbah zakona opredeli pomen posameznih izrazov in sicer se s 1. členom predloga zakona dodajajo novi peti, šesti, sedmi, devetnajsti, dvajseti, enaindvajseti, dvaindvajseti, triindvajseti, štiriindvajseti in trideseti odstavek 1. člena zakona. S predlaganim členom se v zakon prenaša 2. člen Direktive 2011/83/EU, ki opredeljuje posamezne izraze.

Nov peti odstavek določa izraz »blago«, ki se je v sedanji ureditvi že uporabljal, medtem ko

sama opredelitev izraza v splošnih določbah zakona ni bila urejena. V skladu s tretjim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU je »blago« opredeljeno kot premičnina stvar, vključno z vodo, plinom in električno energijo, kadar se ti prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini. Izvzete pa so stvari, ki se prodajo na v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov. Izraz »blago izdelano po natančnih navodilih potrošnika«, ki ga določa nov šesti odstavek je bil v dosedanji ureditvi prav tako že uporabljen v 2. točki petega odstavka 43.č člena, vendar ni bil podrobno opredeljen v splošnih določbah zakona.

Nov sedmi odstavek opredeljuje izraz »digitalna vsebina«, ki se v dosedanji ureditvi ni uporabljal. Gre za digitalno vsebino, ki ni dobavljena na otipljivem nosilcu podatkov. Ker se pogodba o dobavi digitalne vsebine ne uvršča niti v prodajno pogodbo niti v pogodbo o opravljanju storitev, je potrebna samostojna opredelitev, ki potrošnikom omogoča uveljavljanje pravic pri pogodbah sklenjenih na daljavo.

Devetnajsti in dvajseti odstavek 1. člena zakona določajo pomen izrazov »prodajna pogodba« in »pogodba o opravljanju storitev«. Navedena izraza do sedaj nista bila opredeljena v tem zakonu.

Izraz prodajna pogodba je v skladu s petim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU opredeljena kot prenos lastninske pravice na potrošnika, proti plačilu kupnine. Med prodajne pogodbe se uvrščajo tudi mešane pogodbe, katerih predmet so tako blago kot storitve, če je glavni namen pogodbe prenos lastninske pravice na blagu (npr. pogodbe, ki zajemajo tudi montažo ali vzdrževanje kupljenega blaga ali naročniške pogodbe, pri katerih potrošnik prejme blago po nižji ceni, hkrati pa se zaveže, da bo določen čas naročnik na storitve pri podjetju). Izraz pogodba o opravljanju storitev je v skladu z šestim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU opredeljen kot vsaka pogodba, razen prodajne, na podlagi katere se podjetje zavezuje, da bo za potrošnika opravilo določeno storitev, potrošnik pa bo za to plačal določeno ceno. Če je predmet pogodbe blago in opravljanje storitev, se pogodba šteje za prodajno pogodbo.

Enaindvajseti, dvaindvajseti in triindvajseti 1. člena zakona urejajo pomen izrazov »pogodba, sklenjena na daljavo«, »sredstva za komuniciranje na daljavo« in »pogodba sklenjena izven poslovnih prostorov«. Izrazi so bili do sedaj opredeljeni v 1. in 2. odstavku 43. člena ter prvem odstavku 46. člena in ne v splošnih določbah.

Izraza »pogodba, sklenjena na daljavo« in »sredstva za komuniciranje na daljavo se vsebinsko ne razlikujeta od dosedanje ureditve in gre zgolj za prenos opredelitve v splošne določbe. Pri opredelitvi »pogodbe, sklenjene na daljavo«, pa se definicija, v skladu s sedmim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU širi tudi na primere, ko je pogodba sklenjena v poslovnih prostorih trgovca, takoj za tem, ko je bil potrošnik osebno in individualno obravnavan v prostorih, ki niso bili poslovni prostori podjetja ali na izletu, ki ga organizira podjetje z namenom ali učinkom trženja in prodaje blaga ali storitev potrošniku.

Štiriindvajseti odstavek 1. člena določa pomen izraza »poslovni prostor«, ki v skladu s devetim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU zajema nepremične maloprodajne prostore (npr. trgovine), v katerih podjetje stalno opravlja svojo dejavnost ali premične prodajne prostore, v katerih podjetje občasno opravlja svojo dejavnost (npr. stojnice).

Devetindvajseti odstavek 1. člena določa pomen izraza »pomožna pogodba«. Dosedanja opredelitev je zajemala zgolj pomožne pogodbe v zvezi s pogodbami o časovnem zakupu, dolgoročnem počitniškem proizvodu, nadaljnji prodaji in zamenjavi, po dopolnjeni ureditvi opredelitev zajema tudi pogodbe za blago in storitve povezane s pogodbo, sklenjeno na daljavo ali izven poslovnih prostorov.

Nov trideseti odstavek v skladu z trinajstim odstavkom 2. člena Direktive 2011/83/EU opredeljuje izraz »javna dražba«. Za javno dražbo se šteje dražba, pri kateri se potrošnik dražbe osebno udeleži ali se ima možnost fizično udeležiti dražbe, kar pomeni, da se uporaba spletnih forumov, ki so na voljo podjetjem in potrošnikom za namene dražbe, ne šteje kot javna dražba v smislu tega zakona.

K 2. členu:
S predlagano spremembo se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2011/83/EU, ki je spremenila Direktivo Sveta 93/13/EGS in Direktivo 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavila Direktivo Sveta 85/577/EGS in Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta. S tem členom se tako spremeni druga točka 1.a člena in črta osma točka 1.a člena zakona, v katerem so navedene direktive, ki se s tem zakonom prenašajo v slovenski pravni red.

K 3. členu:
Za 25. členom se dodajo novi 25.a do 25.d člen.

K 25.a členu:
25.a člen, s katerim se v slovenski pravni red prenaša 18. člen Direktive 2011/83/EU, ureja izpolnitev obveznosti iz prodajne pogodbe. Izpolnitev pogodbe ureja tudi OZ, ki pa ne določa točnega roka, v katerem v katerem mora podjetje izpolniti svojo obveznost. Ker rok za izpolnitev ni bil določen, so imeli potrošniki, v primeru odsotnosti dogovora glede roka težave uveljavljati svoje pravice zaradi zamude z izpolnitvijo s strani podjetja. OZ namreč določa, da morajo stranke svoje obveznosti izpolniti v razumnem roku, pri čemer gre za pravni standard, katerega vsebino lahko v konkretnem primeru določi le sodišče, s čimer so potrošniki slabše varovani, saj gre v potrošniških pogodbah večinoma za manjše vrednosti in se zato večinoma ne odločajo za sodno varstvo svojih pravic.

Drugi odstavek 25.a člena ureja posledice zamude z izpolnitvijo. Potrošnik podjetju, ki zamuja z izpolnitvijo, določi primeren dodaten rok za izpolnitev. Če podjetje v postavljenem roku ne izpolni svojih obveznosti, lahko potrošnik odstopi od pogodbe. Ureditev v primeru zamude z izpolnitvijo, kadar čas ni bistvena sestavina pogodbe se delno razlikuje od ureditve po OZ, ki določa, da je pogodba razvezana že po samem zakonu, če dolžnik ne izpolni pogodbe v dodatnem roku, razen če upnik zahteva izpolnitev.

Tretji odstavek 25.a člena v skladu z drugim pododstavkom 18. člena Direktive 2011/83/EU ureja posledice zamude z izpolnitvijo prodajne pogodbe, če je čas bistvena sestavina pogodbe. Pri presoji, ali je čas bistvena sestavina pogodbe, se upošteva okoliščine ob sklenitvi pogodbe. V takem primeru lahko potrošnik odstopi od pogodbe, ne da bi podjetju na voljo pustil dodaten rok za izpolnitev. Enake posledice nastanejo, če potrošnik obvesti podjetje, da je čas bistvena sestavina pogodbe. Tako kot v prejšnjem odstavku se ureditev delno razlikuje od ureditve po OZ, ki določa, da je pogodba v takem primeru razvezana že po samem zakonu. Po OZ se morata stranki dogovoriti o tem, da je čas bistvena sestavina, če to ne izhaja iz narave posla, medtem ko ZVPot določa, da zadostuje enostranska izjava potrošnika, s čimer se zagotavlja dodatno varstvo potrošnika kot šibkejše stranke v razmerju. Potrošnik lahko od pogodbe odstopi tudi, če podjetje zavrne dostavo blaga.

V primeru odstopa od pogodbe po tem členu mora podjetje potrošniku nemudoma vrniti vsa opravljena plačila. Poleg tega lahko potrošnik uveljavlja tudi pravice, ki mu pripadajo po OZ, in sicer lahko zahteva plačilo zamudnih obresti ter zahteva povračilo škode, saj ta del v ZVPot-u, ki je v razmerju do OZ *lex specialis*, ni urejen.

K 25.b členu:
Podjetje mora potrošniku zagotoviti informacije iz tega člena preden ga zavezuje pogodba, ki ni sklenjena na daljavo ali izven poslovnih prostorov, če te informacije ne izhajajo že iz okoliščin. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša 5. člen Direktive 2011/83/EU. Namen tega člena je potrošnikom omogočiti sprejetje preudarne odločitve na podlagi ustreznih informacij. Te določbe se uporabljajo tudi za dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na trajnem nosilcu, saj lahko potrošnik pri sklepanju tovrstnih pogodb sprejme preudarno odločitev le v primeru, da ima na voljo dovolj informacij.

Ker bi bilo povečanje administrativnega bremena podjetij (kot so npr. trgovine, pekarne, trafike ipd.) nesorazmerno glede na korist za potrošnika je v tretjem odstavku navedena izjema, da se ta člen ne uporablja za pogodbe, ki zajemajo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo takoj ob sklenitvi. Pri takšnih poslih gre namreč običajno za manjše vrednosti, ki bistveno ne vplivajo na položaj potrošnika. Podlago za določitev takšne izjeme daje Direktiva 2011/83/EU v tretjem odstavku 5. člena.

K 25.c členu:
V tem členu je urejen prenos tveganja za izgubo ali poškodovanje blaga, v skladu z 20. členom Direktive 2011/83/EU. Namen tega člena je zagotoviti varstvo potrošnika pred vsakršnim tveganjem izgube ali poškodbe blaga, preden je nad njim pridobil fizično posest. S tem členom se zagotavlja varstvo potrošnika med prevozom, ki ga organizira ali izvede podjetje (prodajalec). Potrošniku se zagotavlja varstvo tudi, če sam izbere poseben način dostave, ki ga je podjetje ponujalo.

Ta določba se ne uporablja za pogodbe, pri katerih je dogovorjeno, da potrošnik sam prevzame dostavo blaga ali zanjo zaprosi prevoznika. V takem primeru potrošnik nosi tveganje za izgubo ali poškodovanje, ko sam prevzame blago, ali ko blago prevzame prevoznik, ki ga je izbral potrošnik.

K 25.d členu:
S tem členom se v ZVPot prenaša 22. člen Direktive 2011/83/EU. Podjetje mora od potrošnika pridobiti izrecno soglasje za morebitna dodatna plačila poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost. Pri tem se šteje, da podjetje ni pridobilo soglasja, če je podjetje soglasje pridobilo z uporabo privzetih možnosti, ki jih mora potrošnik posebej zavrniti. S to določbo se preprečuje podjetjem, da bi zaračunavala dodatne stroške, pri čemer potrošnik niti ne bi vedel, da ti stroški lahko nastanejo. Če potrošnik te stroške že plača, je upravičen do njihovega vračila.

K 4. členu:
S predlagano spremembo prvega odstavka se popravlja neustrezno sklicevanje na OZ, ker slednji ne določa višine zamudne obrestne mere. Predpisano zamudno obrestno mero določa Zakon o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 11/07 – uradno prečiščeno besedilo).

S predlagano spremembo drugega odstavka se natančno določa, kakšna je lahko najvišja vrednost opomina. Vrednost je določena tako, da ne presega dejanskih stroškov, ki nastanejo z izdelavo in pošiljanjem opomina. Fiksno določen znesek predstavlja materialne stroške, ki jih lahko zaračuna podjetje za izdelavo opomina. Zaradi različnih načinov pošiljanja opominov (navadna, priporočena pošta) in možnosti spreminjanja cen poštnih storitev, strošek poštnine ni fiksno določen. Tako se bodo stroški opomina samodejno prilagajali morebitnim spremembam cen poštnine. Dosedanja ureditev podjetja odvrača od pošiljanja opominov, ker je višina opomina omejena tudi z višino zamudnih obresti. Dolžnost pošiljanja opominov namreč velja le za zamude pri plačilu potrošnika pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev, preostala podjetja

pa lahko v primeru zamude s plačilom brez opomina sprožijo postopek izvršbe.

K 5. členu:
Z novim 27.b členom se prejemnikom plačila, katere definira tretji odstavek 7. člena Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (za prejemnika plačila se šteje fizična ali pravna oseba, ki je predvideni prejemnik denarnih sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije) prepoveduje potrošnikom zaračunavati višje stroške uporabe plačilnih instrumentov od dejanskih. Za dejanske stroške se lahko štejejo stroški, ki jih ponudnik plačilnih storitev (npr. banke) zaračuna podjetju, ki nastopa kot prejemnik plačil. S tem se zagotavlja varstvo potrošnika kot šibkejše stranke v razmerju, ki nima pogajalske moči in se mora v večini primerov podrediti splošnim pogojem poslovanja podjetjem, ki bi lahko določali višje stroške, kot jih je podjetje z uporabo določenega plačilnega sredstva dejansko imelo. Tako se želi preprečiti možnost, da bi podjetja lahko na prikrit način zviševala ceno blaga ali storitev. 27.b člen ureja le razmerje med prejemnikom plačil in potrošnikom in ne posega v položaj ponudnikov plačilnih storitev (npr. banke in hranilnice). Tudi Direktiva 2011/83/EU v 3. členu, ki ureja področje uporabe, med drugim določa, da se ne uporablja za področje finančnih storitev.

K 6. členu:
V podnaslov b.) četrtega podpoglavja VI. poglavja se doda besedilo »in pogodbe sklenjene na daljavo«, ki so poleg pogodb, sklenjenih na daljavo, urejene v tem podnaslovu. V temu podnaslovu se slovenski pravni red prenaša Direktiva 2011/83/EU (popolna harmonizacija). Spremenijo se 43., 43a., 43.b, 43.c, 43.č, 43.d in 43.e člen.

K 43. členu:
V tem členu, s katerim se v ZVPot prenaša 3. člen Direktive 2011/83/EU, je urejeno področje uporabe določb o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov. Če je ureditev v tem podnaslovu v nasprotju z določbami drugega akta Evropske unije, veljajo za posebni sektor, ki ga ta akt ureja, določbe tega drugega akta.

Predlagani člen v drugem odstavku določa izjeme, za katere se ne uporabljajo določbe tega zakona o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov. Določbe o pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov, se tako ne uporabljajo za našteta področja , saj gre za področja, ki so zaradi svoje specifične narave ustrezno urejena z drugimi določbami tega zakona oziroma z drugimi predpisi. Tretji odstavek v skladu z možnostjo, ki jo državam članicam daje četrti odstavek 3. člena Direktive 2011/83/EU, določa, da se določbe tega zakona o pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov, ne uporabljajo za pogodbe, katerih vrednost je nižja od 20 eurov. S tem so iz področja uporabe izključeni nakupi manjših vrednosti, ki za potrošnika ne predstavljajo prevelikega bremena. S to določbo se tudi zmanjšuje administrativna bremena za podjetja.

K 43.a členu
Podjetje mora potrošniku zagotoviti informacije iz tega člena pred sklenitvijo pogodbe ali preden potrošnika zavezuje ponudba. S to določbo se v ZVPot prenaša 6. člen Direktive 2011/83/EU. Namen tega člena je potrošnikom omogočiti sprejetje preudarne odločitve na podlagi ustreznih informacij. Pri tem se upošteva posebnosti v primeru nakupov na daljavo ali izven poslovnih prostorov. Pri nakupu na daljavo tako potrošnik nima možnosti videti izdelka v živo, temveč se o nakupu odloča zgolj na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, zaradi česar je potrebno z zakonom natančno opredeliti te informacije. Pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov gre velikokrat za impulzivne in ne dovolj premišljene nakupe, zaradi česar mora potrošnik pred sklenitvijo pogodbe pridobiti vse potrebne informacije, da lahko sprejme preudarno odločitev. Podjetje mora zagotoviti predpisane informacije potrošniku tudi pri pogodbah za dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki ni zapisana na trajnem nosilcu.

Tretji odstavek vsebuje pojasnila glede izračuna skupne cene pri pogodbah, sklenjenih za nedoločen čas, in pogodbah, ki vsebujejo naročnino. S to določbo bodo poenotena pravila za izračunavanje skupne cene pri tovrstnih pogodbah, kar bo omogočilo potrošnikom enostavnejše primerjanje ponudb različnih podjetij in posledično sprejetje najugodnejše ponudbe.

Četrti odstavek določa ustrezno nadomestitev podatkov o podjetju s podatki dražitelja, ki jih mora prejeti potrošnik v primeru javne dražbe.

S petim odstavkom se ureja možnost naknadnega spreminjanja pogodbe. Informacije, ki jih prejme potrošnik so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem obeh strank. S tem se preprečuje naknadno enostransko spreminjanje pogodbenih pogojev s strani podjetja.

Podjetje mora potrošniku podati informacije o pravici do odstopa od pogodbe in morebitnih stroških, ki bi lahko nastali ob uveljavljanju te pravice. Šesti odstavek daje podjetjem možnost, da za podajanje teh informacij uporabijo standardizirane obrazec, katerega posreduje potrošniku in s tem izpolni svojo dolžnost. Z uporabo standardiziranih obrazcev se želi poenostaviti poslovanje podjetij in zmanjšati administrativne stroške poslovanja.

Namen sedmega odstavka je preprečiti podjetjem, da potrošniku zaračunajo kakršnekoli dodatne stroške pri dostavi blaga ali pri uveljavljanju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik s temi stroški ni bil seznanjen. Potrošnik lahko sprejme najugodnejšo ponudbo le, če ima na voljo podatke o vseh stroških. S to določbo se preprečuje, da bi podjetje izpustila navedbo teh stroškov in tako ponudila navidezno ugodnejšo ponudbo.

Z osmim odstavkom se določa dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti iz 43.a člena, ki je v skladu z devetim odstavkom 6. člena Direktive 2011/83/EU preneseno na podjetje.

Deveti odstavek razrešuje morebitna nasprotja z ureditvijo v dveh starejših zakonih, ki tudi določata informacije, ki jih mora prejeti potrošnik. Če obstoji kakšno nasprotje se skladno s drugim odstavkom 8. člena Direktive 2011/83/EU uporabljajo določila tega zakona.

Deseti odstavek daje pravno podlago za določitev vzorčnega obrazca glede podajanja informacij potrošnikom.

K 43.b členu:
43.b člen podrobneje ureja način podajanja informacij iz 43.a člena zakona v primeru pogodb, sklenjenih na daljavo. S tem členom se v ZVPot prenaša 8. člen Direktive 2011/83/EU. Drugi in tretji odstavek določata obveznosti podjetja, pri pogodbi, sklenjeni na daljavo z uporabo elektronski sredstev, ki zavezuje potrošnika k plačilu. Pri tem mora podjetje potrošnik jasno in nedvoumno seznanjen z dejstvom, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu. S to določbo se preprečuje možnost, da bi potrošnik oddal zavezujoče naročilo, če ni seznanjen s tem dejstvom. Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, je treba pri zahtevah po informiranju upoštevati tehnične omejitve nekaterih medijev (npr. omejitve števila znakov, dolžina oglasnih sporočil). V tem členu je določeno, katere informacije mora podjetje predložiti potrošniku, v primeru obstoja takšnih omejitev ter obveznost predložitve preostalih informacij v enostavnem in razumljivem jeziku ali jih dati na voljo na način, ki je primeren glede na uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo. Podjetje mora tako potrošnika napotiti k drugemu viru informacij (npr. brezplačna telefonska številka, povezava na spletno stran), kjer lahko potrošnik prejme vse informacije.

Šesti odstavek opredeljuje rok, v katerem mora podjetje zagotoviti potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi, ki vsebuje vse zahtevane informacije, na trajnem nosilcu podatkov. Podjetje

mora to potrdilo izročiti potrošniku najkasneje ob dobavi blaga oziroma začetku opravljanja storitev, razen če je to obveznost izpolnilo že pred sklenitvijo pogodbe. Na ta način se doseže, da je potrošniki seznanjen z vsemi informacijami preden začne teči rok za odstop od pogodbe.

Sedmi odstavek določa, da mora potrošnik v določenih primerih izrecno zaprositi za pričetek izvajanja pogodbe pred iztekom zakonsko določenega odstopnega roka. Potrošnik mora namreč plačati dejanske stroške, če odstopi od pogodbe. S tem se varuje potrošnika, ki bi moral nositi določene stroške, če bi podjetje samovoljno začelo izvajati pogodbo.

Sam postopek oddaje naročil prek elektronskih medijev in sklepanje pogodb prek spleta je podrobneje urejen v Zakonu o elektronskem poslovanju na trgu (Uradni list RS, št. 96/09-uradno prečiščeno besedilo), zato osmi odstavek določa, da ta člen ne posega v določbe omenjenega zakona.

K 43.c členu:
Predlagani člen ureja posebne zahteve pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov. S tem členom se v ZVPot prenaša 7. člen Direktive 2011/83/EU. Podjetje mora potrošniku zagotoviti, da prejme vse informacije, ki mu jih mora podjetje predložiti, na papirju oziroma na drugem trajnem nosilcu, če se potrošnik s tem strinja. Informacije morajo biti podane na enostaven in razumljiv način ter morajo biti čitljive. S tem se potrošniku omogoči, da se pred sklenitvijo pogodbo seznani z vsemi okoliščinami, ki vplivajo na njegovo odločitev o sklenitvi posla. Prav tako se preprečuje morebitne spore o tem ali je podjetje potrošniku podalo vse informacije, do katerih bi lahko prišlo, če bi lahko podjetje potrošniku zgolj ustno predstavilo te informacije. Na enak način mora podjetje potrošniku zagotoviti tudi izvod podpisane pogodbe ali potrdila o sklenitvi pogodbe, s čimer se potrošniku omogoči pridobitev dokazila o sklenjeni pogodbi.

Tretji odstavek v skladu s tretjim odstavkom 7. člena Direktive 2011/83/EU podjetjem nalaga, da od potrošnika zahtevajo, da na trajnem nosilcu zaprosi za začetek opravljanja storitev ali dobave vode, plina ali električne energije, kadar se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku, če potrošnik želi, da se te storitve začnejo opravljati v odstopnem roku. Dodatna zaščita potrošnika je potrebna, ker potrošnik ne more odstopiti od takšne pogodbe brez stroškov, temveč mora plačati sorazmeren del skupne vrednosti.

K 43.č členu:
Prvi odstavek 43.č člena v skladu z 9. členom Direktive 2011/83/EU določa pravico, da lahko potrošnik v 14 dneh brez razloga odstopi od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov. Potrošnik pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, pred sklenitvijo pogodbe ne more videti blaga in ga posledično ne more pregledati in preizkusiti ter na tak način ugotoviti njegovo naravo, lastnosti in delovanje. Pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov, potrošniki pogosto pristanejo na sklenitev pogodbe zaradi elementa presenečenja oziroma psihološkega pritiska. Zaradi navedenega je treba potrošnikom omogočiti, da imajo v primeru sklepanja tovrstnih pogodb pravico do odstopa od pogodbe brez navedbe razloga za odstop.

V naslednjih odstavkih je natančno opredeljen trenutek izteka 14 dnevnega roka za odstop od pogodbe. Potrošnik lahko svojo pravico učinkovito uveljavlja le, če rok za odstop začne teči z dnem, ko je prejel blago, saj lahko šele takrat blago pregleda in preizkusi. zakon tako daje pravico potrošniku, da odstopi vse od trenutka sklenitve pogodbe, do izteka roka za odstop. Če je predmet pogodbe več kosov blaga, ki jih potrošnik naroči z enim naročilom, ali je dostava sestavljena iz več pošiljk ali kosov, lahko potrošnik pregleda in preizkusi blago šele po tem, ko potrošnik ali tretja oseba, ki ni prevoznik in jo imenuje potrošnik, v dejansko posest prejme zadnji kos blaga oziroma pošiljko, zaradi česar je za potrošnika pomemben ta trenutek in ga je

zato treba upoštevati pri teku roka za odstop.

Pri pogodbah, ki vsebujejo redno dostavo blaga v določenem časovnem obdobju, se rok izteče v 14 dneh od dne, ko je potrošnik prejel prvi kos blaga. Pri takšnih pogodbah gre za več dostav enakovrstnega blaga v določenem obdobju, zato lahko potrošnik že ob prvi dostavi blago pregleda in preizkusi.

Zaradi narave opravljanja storitev začne rok za odstop od pogodbe o opravljanju storitev teči z dnem sklenitve pogodbe.

K 43.d členu:
Navedeni člen podaljšuje odstopni rok, če podjetje potrošniku ni zagotovilo informacij o odstopu od pogodbe. Zaradi pravne varnosti je v skladu z 10. členom Direktive 2011/83/EU določen 12 mesečni zastaralni rok za odstop od pogodbe.

K 43.e členu:
Predlagani člen ureja način realizacije pravice do odstopa. S tem členom se v ZVPot prenaša 11. člen Direktive 2011/83/EU. Potrošnik lahko uporabi standardiziran obrazec ali poda kakršnokoli nedvoumno izjavo, v kateri navede, da odstopa od pogodbe. Z uvedbo enotnega standardiziranega obrazca se poenostavlja postopek ter zagotavlja dodatno pravno varnost. Potrošniku pa se še zmeraj dopušča, da odstopi na podlagi lastne izjave, iz katere nedvoumno izhaja njegova odločitev o odstopu od pogodbe. Tej zahtevi ustreza npr. pismo, telefonski klic ali vračilo blaga z jasno izjavo. Pri tem se šteje, da je potrošnik podal odstopno izjavo pravočasno, če jo pošlje v odstopnem roku. V dosedanjem petem odstavku 43.d člena je bilo določeno, da se vračilo prejetega blaga v roku za odstop od pogodbe šteje za odstop od pogodbe s konkludentnim ravnanjem. Direktiva 2011/83/EU takšnega načina odstopa od pogodbe ne dopušča več.

Številni potrošniki in podjetja raje komunicirajo prek spletne strani podjetja, zato tretji odstavek daje podjetju možnost, da potrošniku da na voljo možnost izpolnitve odstopnega obrazca na spletu. Če potrošnik izpolni takšno izjavo, mu mora podjetje po elektronski pošti nemudoma poslati potrdilo o prejetju takšne izjave, s čimer potrošniku omogoči pridobitev dokazila, da je podal odstopno izjavo.

Dokazno breme glede pravočasnega odstopa od pogodbe nosi potrošnik, zato je v njegovem interesu, da odstopno izjavo poda na trajnem nosilcu podatkov.

Peti odstavek daje pravno podlago za določitev oblike in vsebine obrazca za odstop od pogodbe.

K 7. členu:
Predlagani 43.f člen, s katerim se v ZVPot prenaša 12. člen Direktive 2011/83/EU, ureja posledice odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov. Če pogodba preneha veljati, preneha veljati tudi pravni temelj za izpolnitev obveznosti, zaradi česar prenehajo vse obveznosti glede izvajanja pogodbe ali glede sklenitve pogodbe, kadar je ponudbo za sklenitev dal potrošnik. Nobena od strank iz naslova pogodbe torej ni več nič dolžna in ne more zahtevati izpolnitve. Namen te določbe je vzpostaviti stanja, kakršno je bilo pred sklenitvijo pogodbe.

K 8. členu:
43.g člen ureja reparacijske obveznosti podjetja v primeru, da potrošnik odstopi od pogodbe. S tem členom se v ZVPot prenaša 13. člen Direktive 2011/83/EU. Če pogodba preneha veljati, preneha veljati tudi pravni temelj za izpolnitev obveznosti in zato ni podlage, da bi podjetje

obdržalo prejeta plačila. Podjetje mora v roku 14 dni od prejema obvestila o odstopu vrniti vsa prejeta plačila, vključno s stroški povezanimi z dostavo blaga in morebitno aro. Dosedanji drugi odstavek 43.d člena je določal 30 dnevni rok za vračilo plačil. Zaradi uskladitve s prvim odstavkom 13. člena Direktive 2011/83/EU se ta rok skrajša na 14 dni.

Podjetje opravi vračilo sredstev z uporabo enakega plačilnega sredstva kot ga je uporabil potrošnik. Podjetje tako ne more vrniti prejetih plačil na primer v bonih podjetja razen, če je potrošnik uporabil bone za nakup. Drugo plačilno sredstvo lahko uporabi le, če je potrošnik to izrecno zahteval, pri čemer potrošnik ne sme trpeti nobenih stroškov.

Podjetje lahko potrošniku ponudi več možnih načinov dostave. Če potrošnik izrecno izbere določeno vrsto dostave (npr. hitra pošta), čeprav je podjetje ponudilo tudi običajen način dostave (npr. standardna pošta), ki je cenovno ugodnejši, potrošnik plača razliko v ceni med tema dvema načinoma dostave. S tem določilom se zmanjšuje obremenitve podjetij, če potrošnik odstopi od pogodbe.

V četrtem odstavku je določeno, da lahko podjetje zadrži vračilo prejetih plačil do prevzema blaga ali do trenutka, ko potrošnik pošlje dokazilo, da je poslal blago nazaj. V dosedanji ureditvi podjetje ni imelo te možnosti. Gre za uskladitev slovenske ureditve s tretjim odstavkom 13. člena Direktive 2011/83/EU. S tem določilom se želi preprečiti, da bi potrošnik prejel vrnjeno kupnino, blaga pa podjetju ne bi vrnil. Podjetje ima v takem na voljo le sodno varstvo, medtem ko samo v primeru kršitev odgovarja tudi prekrškovno.

Podjetje bi lahko ponudilo prevzem blaga, nato pa bi s prevzemom in posledično z vračilom prejetih plačil zavlačevala. Zaradi navedenega podjetje ne sme zadržati vračila prejetih plačil, če je samo ponudilo, da bo prevzelo blago.

<u>K 9. členu:</u>

K 43.h členu
43.h člen ureja reparacijske obveznosti potrošnika v primeru, da izkoristi odstopno pravico. S tem členom se v ZVPot prenaša 14. člen Direktive 2011/83/EU. Enako kot v 43.g členu z realizacijo pravice do odstopa preneha veljati tudi pravni temelj za izpolnitev obveznosti in zato ni podlage, da bi potrošnik obdržal prejeto blago. Dosedanji tretji odstavek 43.d člena je določal 30 dnevni rok za vračilo blaga. Zaradi uskladitve s 13. členom Direktive 2011/83/EU se ta rok skrajša na 14 dni. Šteje se, da je blago vrnjeno pravočasno, če ga potrošnik pošlje v roku. Če podjetje samo ponudi, da bo prevzelo blago potrošnika 30 dnevni rok ne veže. Potrošnik namreč ne more odgovarjati za ravnanje podjetja.

Potrošniku zaradi odstopa ne smejo nastati nikakršne škodljive posledice. Pri odstopu od pogodbe ga lahko bremeni edino strošek povratnega pošiljanja blaga. Teh stroškov ni dolžan kriti, če podjetje privoli, da bo samo krilo te stroške ali če podjetje potrošnika ni seznanilo, da ga ta strošek bremeni.

Pri pogodbah, sklenjenih izven poslovnih prostorov, se v praksi zgodi, da je blago takšne vrste, da ga ni možno vrniti na običajen način po pošti. Pri tem gre predvsem za blago, ki ga po pošti ni možno poslati zaradi velikosti oziroma je pošiljanje povezano z višjimi stroški. Ker bi potrošnik imel dodatne stroške s pošiljanjem takšnega blaga, kar bi lahko vplivalo na uveljavitev pravice do odstopa od pogodbe, ga je podjetje dolžno prevzeti na lastne stroške.

Predlagani četrti odstavek v skladu z drugim odstavkom 14. člena Direktive 2011/83/EU ureja možnost odstopa od pogodbe, če potrošnik v času odstopnega roka uporablja blago na način, ki ni nujno potreben za ugotavljanje narave, lastnosti in delovanja blaga. Potrošnik v primeru

takšne uporabe odgovarja za zmanjšano vrednost blaga, ki je posledica takšne rabe. Če potrošnik ni seznanjen s pravico do odstopa od pogodbe, ne odgovarja za zmanjšanje vrednosti. Za namen ugotavljanja narave, lastnosti in delovanja blaga lahko potrošnik z blagom ravna oziroma ga pregleda le v obsegu, ki je dovoljen v trgovini (npr. pomeri lahko oblačilo, vendar ga ne sme nositi ali odstraniti etiket). Z blagom mora ta čas ravnati kot dober gospodar. Glede znižanja vrednosti blaga bi morala podjetja določiti takšne razumne vrednosti, ki ne bi odvračale potrošnika od uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe.

K 43.i členu
S tem členom se v ZVPot prenaša tretji odstavek 4. člena Direktive 2011/83/EU. Storitve, dobava vode, plina in električne energije, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini ter dobava daljinskega ogrevanja so takšne narave, da jih ni možno vrniti. Zaradi te narave mora potrošnik izrecno zaprositi, če želi da se navedene storitve začnejo opravljati pred iztekom odstopnega roka. Če potrošnik zahteva začetek opravljanja navedenih storitev pred odstopnim rokom, lahko od pogodbe še zmeraj odstopi, vendar mora plačati znesek, ki je sorazmeren z opravljeno storitvijo, dobavljeno vodo, plinom ali električno energijo, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini ali dobavljenim daljinskim ogrevanjem. Sorazmerni znesek se izračuna na podlagi cene iz pogodbe, razen če potrošnik dokaže, da je pogodbena cena nesorazmerna s ceno na trgu. V takem primeru se sorazmerni znesek izračuna na podlagi tržne vrednosti. Za določitev tržne vrednosti se upošteva enakovredne storitve drugih podjetij v času sklenitve pogodbe S tem določilom se podjetju zagotavlja, da prejme ustrezno plačilo za že opravljeno storitev.

Če potrošnik ni prejel informacij, da mora plačati sorazmerni del ali, če je podjetje brez zahteve potrošnika v odstopnem roku začelo z opravljanjem storitev, dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini ali dobava daljinskega ogrevanja, ga ne bremenijo nobeni stroški.

Prav tako potrošnika ne bremenijo stroški celotne ali delne dobave digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, če potrošnik ni dal predhodnega soglasja, da se začne opravljati storitev pred potekom odstopnega roka, ali če ni potrdil, da s soglasjem izgubi pravico do odstopa, ali če mu podjetje ni zagotovilo potrdila v katerem je potrošnik seznanjen, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe. S tem določilom se podjetjem preprečuje, da bi potrošnikom v primeru dobave digitalne vsebine na neotipljivem nosilcu podatkov onemogočila uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe s tem, da potrošnika ne bi pravilno seznanila z njihovimi pravicami.

K 43.j členu
Predlog na novo določa prenehanje veljavnosti pomožnih pogodb. Teh določb v sedanji ureditvi ni, ker zakon »pomožnih pogodb« v tem delu ni urejal.

K 44. členu:
Predlagani 44. člen določa primere v katerih potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih primerov. S tem členom se v ZVPot prenaša 16. člen Direktive 2011/83/EU. Določeno blago ali storitev zaradi svoje narave ni primerna za vračilo. To velja na primer za blago ali storitve pri katerih je vrednost odvisna od tržnih nihanj (blago ali storitve špekulativne narave). Potrošnik nima pravice do odstopa tudi za blago, ki je bilo narejeno po njegovih natančnih navodilih, ali mu je bilo očitno prilagojeno (npr. obleka narejena po meri). Prav tako potrošnik ne more odstopiti od pogodbe v primeru sklenitve pogodbe o nastanitvi, kadar to pomeni rezervacijo zmogljivosti, ki jih nato podjetje težko zapolni oziroma proda naprej drugemu potrošniku in bi mu zaradi tega nastali dodatni stroški (npr. rezervacija hotela, vstopnice za športne ali kulturne prireditve).

K 10. členu:
Predlagani drugi odstavek določa, da se prepoved nenaročene ponudbe blaga ali storitev nanaša tudi na dobavo vode, plina, električne energije, če se ti ne prodajajo v določeni količini ali omejeni prostornini, dobavo daljinskega ogrevanja in finančne storitve. Nov odstavek je potreben zaradi definicija blaga in storitev ne zajema navedenih izrazov ter zaradi prenosa ureditve trženja finančnih storitev na daljavo v podnaslov c).

K 11. členu:
S predlaganim členom se prenaša peti in šesti odstavek 8. člena ter 21. člen Direktive 2011/83/EU, ki določajo posebna pravila za sklepanje pogodb na daljavo z uporabo telefona.

Zaradi težav glede soglasja za sklenitev pogodbe prek telefona, ki se pojavljajo v praksi, se s tretjim odstavkom, v skladu z možnostjo, ki jo državam članicam daje šesti odstavek 8. člena Direktive 2011/83/EU, določa obveznost podjetja, da pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek telefona, potrošniku posreduje ponudbo. Potrošnika ponudba zavezuje šele, ko jo podpiše ali poda pisno soglasje.

Podjetje potrošniku ne sme zaračunati klica na številko, ki jo ima vzpostavljeno v zvezi s sklepanjem pogodb prek telefona. Potrošnik je dolžan plačati le osnovno ceno pogovora, ki jo ponuja operater. S tem se podjetjem preprečuje, da bi pri sklepanju pogodb prek telefona uporabljala plačljive številke (komercialne številke) in na tak način neupravičeno dvigovala stroške, ki jih ima potrošnik s sklenitvijo pogodbe.

K 12. členu:
S tem členom se ureja področje trženja finančnih storitev na daljavo. Trženje finančnih storitev na daljavo ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih potrošnikom storitev na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7ES in 98/27/ES.

V dosedanji ureditvi je bilo to področje urejeno v okviru pogodb sklenjenih na daljavo, ki pa se je z implementacijo Direktive 2011/83/EU, ki iz področja uporabe izvzema finančne storitve, precej spremenilo in zato se področje trženja finančnih storitev ureja v posebnem podnaslovu. V tem podnaslovu so bile v dosedanji ureditvi urejene pogodbe, sklenjene izven poslovnih prostorov, ki pa so v skladu z Direktivo 2011/83/EU po novem urejene skupaj s pogodbami, sklenjenimi na daljavo.

K 46. členu
Predlagani popolnoma odraža vsebino drugega odstavka 1. člena Direktive 2002/65/ES, ki določa posebnost za trajnejša pogodbena razmerja, ki so sicer pri finančnih storitvah pogosta (npr. odprtje bančnega računa, pridobitev kreditne kartice ali sklenitev pogodbe o upravljanju portfelja). Kadar se opravljajo posamezne transakcije na podlagi takšnega razmerja (npr. nalog za nakazilo, polog sredstev na bančni račun, plačilo s kreditno kartico), ne bi bilo smiselno, če bi bilo treba ob vsaki posamezni transakciji izpolniti dolžnosti informiranja in računati z morebitnim potrošnikovim odstopom, zato Direktiva v drugem odstavku 1. člena predvideva uporabo svojih določb le za osnovno pogodbo (t.i. začetni sporazum), ne pa za vsak posamezni posel. V primeru, ko osnovne pogodbe ni, vendar pa so posamezni posli, opravljeni v določenem času med istima strankama iste vrste, se določbe glede dolžnosti informiranja uporabljajo le za prvi posel (kolikor med njimi ne poteče več kot 1 leto).

K 46.a členu
Predlagani člen sledi zahtevam Direktive 2002/65/ES iz 3. člena o dolžnostih informiranja, ki jih ima podjetje, ki želi s potrošnikom skleniti pogodbo o finančnih storitvah na daljavo. Potrošnik mora biti seznanjen s podrobnimi podatki o ponudniku, o finančni storitvi, o pogodbi, sklenjeni

na daljavo, in o pravnih sredstvih, ki jih ima na voljo.

S drugim in tretjim odstavkom se v ZVPot prenaša tretji odstavek 3. člena Direktive 2002/65/ES, ki določa informacije, ki jih mora podjetje podati potrošniku pri komuniciranju prek telefona.

K 46.b členu:
S prvim odstavkom se v ZVPot prenaša 5. člen Direktive 2002/65/ES, kjer mora podjetje potrošniku pri pogodbah o finančnih storitvah vse podatke, s katerimi ga mora seznaniti pred sklenitvijo pogodbe oziroma oddajo ponudbe, do tega trenutka tudi posredovati oz. zagotoviti na papirju ali na drugem primernem trajnem nosilcu podatkov. V praksi obveznost podjetja glede seznanitve in posredovanja oz. zagotavljanja podatkov potrošniku v ustrezni obliki praviloma sovpadata, saj je potrebno obe izpolniti do trenutka sklenitve pogodbe. Izjema velja le za primer, ko je bilo na potrošnikovo željo za sklenitev pogodbe uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, ki zaradi svojih tehničnih značilnosti posredovanja podatkov v zahtevani obliki ne omogoča.

Z drugim odstavkom se v ZVPot prenaša vsebina tretjega odstavka 5. člena Direktive 2002/65/ES.

K 46.c členu:
S prvim in drugim odstavkom 46.c člena se v ZVPot prenaša prvi odstavek 6. člena Direktive 2002/65/ES, ki ureja pravico do odstopa od pogodbe. Potrošnik lahko od pogodbe odstopi v 14 dneh od sklenitve, za odstop od pogodbe, v primeru pogodb o življenjskem zavarovanju, ki jih zajema Direktiva 90/619/EGS sklenjenih na daljavo in pogodb, sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, saj gre pri tem za pogodbe sklenjene za daljši čas, katerih vsebina je za potrošnika lahko zelo zapletena in terja ustrezno znanje pa je določen daljši rok, in sicer 30 dni. Na podlagi navedenega se potrošnikom omogoča, da se z vsebino pogodb dobro seznanijo, poiščejo morebitno pravno moč in se na podlagi ustreznih informacij odločajo ali želijo, da pogodba ostane v veljavi in so z njo vezani.

S tretjim odstavkom se v skladu z drugim 6. členom Direktive 2002/65/ES določa katalog izjem, kjer se pravica do odstopa ne uporablja oziroma je potrošnika nima. Kadar pravica do odstopa ne velja, ker je potrošnik izrecno zahteval izpolnitev pogodbe, bi moralo podjetje v skladu z načelom vestnosti in poštenja v prometu potrošnika o tem tudi pravočasno obvestiti.

<u>K 13. členu:</u>

K 46.d členu:
Prvi odstavek se nanaša na plačilo za storitev, opravljeno pred izvršitvijo pravice do odstopa od pogodbe in je uvrščen med določbe o posledicah odstopa. Z njim se v ZVPot prenaša vsebina 7. člena Direktive 2002/65/ES. Potrošnik je zavezan plačati del ali celotno storitev, ki mu je bila dejansko opravljena le v primeru, če je bil na to pravno posledico izrecno opozorjen in če je z začetkom izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka izrecno soglašal. S tem odstavkom se prenaša tudi zahteva Direktive 2002/65/ES iz prvega odstavka 6. člena, po kateri potrošnik zaradi uresničitve ne sme biti podvržen pogodbeni kazni.

V drugem in tretjem odstavku se ureja reparacijske obveznosti potrošnika in podjetja v primeru uresničenja pravice do odstopa. S tem odstavkom se v ZVPot prenaša četrti in peti odstavek 7. člena Direktive 2002/65/ES.

K 47 členu:
V predlaganem členu je uresničena možnost, ki jo Direktiva 2002/65/ES glede dokaznega bremena daje državam članicam v 15. členu. Podjetje mora dokazovati, da je izpolnilo svoje

obveznosti v zvezi z obveščanjem potrošnika in potrošnikovo soglasje za sklenitev pogodbe. Kadar je to primerno (t.j. kadar bo podjetje glede na konkretne okoliščine to dokazalo lažje od potrošnika), mora podjetje dokazati tudi izpolnitev pogodbe

K 14. členu:
S tem členom se odpravljajo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave, ki je bila v ZVPot prenesena z novelo ZVPot-E, na kar je opozorila tudi Evropska komisija. Namen prvega odstavka je zagotoviti, da bo potrošnik še posebej seznanjen s pravico do odstopa od pogodbe. Z drugim odstavkom pa se skladno z direktivo določa, da morata pogodbo podpisati obe pogodbeni stranki in ne le potrošnik.

K 15. členu:
S tem členom se besedilo prvega odstavka 60.č člena usklajuje z 7 členom Direktive 2008/122/ES. V dosedanji ureditvi je bilo določeno, da se sporočilo o odstopu od pogodbe šteje za pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku. Direktiva ne določa načina pošiljanja sporočila. S predlagano spremembo se način pošiljanja obvestila tudi na druga komunikacijska sredstva (npr. elektronska pošta).

K 16. členu:
S predlagano spremembo se jasneje opredeljuje, katere so tiste organizacije, ki se lahko štejejo za potrošniške in način delovanja potrošniških organizacij. Potrošniške organizacije so lahko le tiste organizacije, ki so v skladu z matičnimi zakoni nepridobitne. Gre predvsem za društva in zavode. Od ustanovitve registra leta 1998 so bile vse v register vpisane organizacije registrirane kot društva ali zavodi, vendar pa se s predlagano ureditvijo dopušča, da se kot potrošniške organizacije v register vpišejo tudi druge nepridobitne organizacije, ki jih pozna slovenski pravni red. S predlagano ureditvijo je tudi jasneje določen nadzor nad opravljanjem dejavnosti takšnih organizacij, in sicer ga izvajajo organi, ki so določeni v področnih zakonih, ki urejajo posamezne nepridobitne organizacije.

K 17. členu:
S predlagano spremembo se določa upravni ukrep, ki ga pristojni inšpektorat lahko izda zoper podjetje, ki ne upošteva določil četrtega odstavka 25.a člena in 43.g člena. Potrošnik bi lahko v nasprotnem primeru vračilo plačil zahteval le prek sodišča. Ker gre pri potrošniških pogodbah večinoma za manjše vrednosti, se potrošniki kot ekonomsko šibkejša stranka, večinoma ne odločajo za sodno uveljavljanje pravic. S predlagano spremembo bo poenostavljen postopek uveljavljanja pravic za potrošnike.

K 18. členu:
S tem členom se zaradi sprememb in dopolnitev zakona v delu, ki se nanaša na izpolnitev pogodbe, sklepanje pogodb, ki niso sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, prenos nevarnosti uničenja, stroške uporabe plačilnih sredstev, pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, spreminjajo in dopolnjujejo kazenske določbe. Na novo se določajo prekrški (8.a, 13., 14., 15., 16., 17. in 18. točka) za neupoštevanje določb zakona pri zgoraj navedenih področjih.

K 19. členu:
S tem členom se zaradi sprememb in dopolnitev zakona v delu, ki se nanaša na sklepanje pogodb, ki niso sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, dopolnjujejo kazenske določbe. Na novo se določa prekršek (1.h. točka), če podjetje sklepanje pogodb, ki niso sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, potrošniku ne poda vseh zahtevanih informacij.

K 20. členu:
S tem členom se določa rok v katerem mora minister, pristojen za gospodarstvo, izdati pravilnika, ki bosta določala obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, ter obliko in vsebino odstopnega obrazca.

K 21. členu:
S predlagano prehodno določbo se predlagajo spremembe podzakonskega akta, ki je bil sprejet na podlagi ZVPot-E (Pravilnik o načinu vpisa in pogojih za vpis potrošniški organizacij v register). Sprememba podzakonskega predpisa je potrebna zaradi uskladitve s predlaganim zakonom.

K 22. členu:
Ta člen določa začetek veljavnosti in uporabe (Direktiva 2011/83/EU določa, da se določila uporabljajo za pogodbe sklenjene po 13. juniju 2014) zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen

(1) Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga in storitev s strani podjetij in določa dolžnosti državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.

(2) Po tem zakonu je potrošnik fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago in storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti.

(3) Po tem zakonu se šteje za podjetje pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost.

(4) Obveznosti, ki jih ima po tem zakonu podjetje, se nanašajo tudi na zavode in druge organizacije oziroma druge fizične osebe, ki zagotavljajo potrošnikom blago in storitve.

(5) Trajni nosilec podatkov je nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča trajno shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, trajen dostop do njih in njihovo reprodukcijo.

(6) Dajalec garancije je podjetje, ki izda, ponuja ali oglašuje garancijo.

(7) Za distributerja izdelka, ki ni proizveden v Republiki Sloveniji, se šteje podjetje, ki kot prvo v distribucijski verigi izdelek da na trg Republike Slovenije.

(8) Proizvajalec je po tem zakonu podjetje, ki izdeluje končne izdelke ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine ali oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na izdelku predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer izdelka, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katerakoli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.

(9) Za uvoznika izdelka se šteje vsakdo, kdor uvozi izdelek na carinsko območje Evropske skupnosti.

(10) Po tem zakonu so storitve informacijske družbe tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo preko svetovnega spleta oziroma interneta in vključujejo prodajo storitev in blaga na podlagi sklepanja pogodb preko svetovnega spleta oziroma interneta ter brezplačne storitve kot so posredovanje podatkov in oglasna sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom.

(11) Po tem zakonu je ponudnik storitev informacijske družbe vsako podjetje, ki nudi storitve iz prejšnjega odstavka.

(12) Finančne storitve po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga vrednostnih papirjev investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnega prometa in potrošniških kreditov.

(13) Organizator potovanja je podjetje, ki organizira turistične aranžmaje in jih prodaja ali ponuja v prodajo, neposredno ali posredno prek prodajalca. Prodajalec, ki prodaja turistični aranžma, ki ga je sestavil organizator potovanja, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, se šteje za organizatorja potovanja.

(14) Prodajalec potovanja je podjetje, ki prodaja ali ponuja v prodajo turistični aranžma, ki ga je sestavil organizator potovanja.

(15) Posrednik je podjetje, ki se s pogodbo zaveže v imenu in za račun potrošnika kupiti turistični aranžma ali eno ali več turističnih storitev, ki omogočajo določeno potovanje.

(16) Pogodba o časovnem zakupu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila od podjetja pridobi v uporabo nepremičnine in premičnine, ki potrošniku omogočajo namestitev čez noč za več kot eno obdobje uporabe. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

(17) Pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za več kot eno leto, s katero potrošnik proti plačilu nadomestila, od podjetja pridobi predvsem pravico do popustov ali drugih ugodnosti glede nastanitve, ločeno ali skupaj s potovanjem ali drugimi storitvami. Za izračun trajanja pogodbe o časovnem zakupu se upošteva vsaka določba iz pogodbe, ki dovoljuje obnovitev ali drugo podaljšanje pogodbe.

(18) Pogodba o nadaljnji prodaji po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero podjetje potrošniku proti plačilu nadomestila pomaga pri prodaji ali nakupu časovnega zakupa ali dolgoročnega počitniškega proizvoda.

(19) Pogodba o zamenjavi po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero se potrošnik proti plačilu nadomestila vključi v sistem zamenjave, ki mu omogoča namestitev čez noč ali druge storitve, v zameno pa potrošnik drugim osebam začasno dovoli, da uživajo pravice, ki izvirajo iz njegove pogodbe o časovnem zakupu.

(20) Pomožna pogodba po tem zakonu je vsaka pogodba, s katero potrošnik pridobi pravico do storitev, ki so povezane s pogodbo o časovnem zakupu ali pogodbo o dolgoročnem počitniškem proizvodu in ki jih ponuja podjetje ali tretja stranka na podlagi dogovora med tretjo stranko in podjetjem.

(21) Pravice, ki potrošniku pripadajo po tem zakonu, ne posegajo v njegove pravice, ki jih ima po splošnih predpisih o obligacijskih razmerjih.

(22) Pravic, ki pripadajo potrošniku po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999 o spremembi Direktive Sveta 85/374/EGS o prilagajanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20);
2. Direktiva Sveta 85/577/EGS z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnika v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1985, str. 31);
3. Direktiva Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L št. 158 z dne 23. 6. 1990, str. 59);
4. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L št. 95 z dne 21. 4. 1993, str. 29);
5. Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L št. 135 z dne 31. 5. 1994, str. 5) in
6. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33, z dne 3. februarja 2009, str. 10);
7. Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L št. 84 z dne 26. 3. 1997, str. 22);
8. Direktiva 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL L št. 144 z dne 4. 6. 1997, str. 19), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319, z dne 5. 12. 2007, str. 1);
9. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES z dne 6. oktobra 1997 o spremembi Direktive 84/450/EGS o zavajajočem oglaševanju, tako da vključuje primerjalno oglaševanje (UL L št. 290 z dne 23. 10. 1997, str. 18);
10. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/6/ES z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27);
11. Direktiva 98/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 51), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 11. 6. 2005, str. 22);
12. Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L št. 171 z dne 7. 7. 1999, str. 12),
13. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L št. 178 z dne 17. 7. 2000, str. 1);
14. Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. 10. 2002, str. 16), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/64/ES.

27.a člen

(1) Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke, ne sme dogovoriti uporabe višjih zamudnih obresti, kot jih

določa obligacijski zakonik.

(2) Stroški opomina, ki ga izda podjetje, v primeru zamude plačila potrošnika kot pogodbene stranke, ne smejo presegati dejanskih stroškov izdelave in pošiljanja opomina, hkrati pa tudi ne višine zamudnih obresti.

b) Pogodbe, sklenjene na daljavo

43. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene na daljavo, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, vključno s finančnimi storitvami, ki so sklenjene med podjetjem in potrošnikom na podlagi organiziranega programa za ponujanje blaga ali storitev na daljavo, ki ga vodi podjetje in ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komunikacijo na daljavo, vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

(2) Sredstva za komuniciranje na daljavo so tista sredstva komunikacije, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank.

(3) Sredstva za komuniciranje na daljavo so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet oziroma internet.

43.a člen

(1) Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih na daljavo, se ne uporabljajo za:

13. pogodbe o gradnji in prodaji nepremičnin ter pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah razen oddaje v najem;
14. pogodbe o časovnem zakupu nepremičnin, ki so urejene z določbami od 59. do 60.e člena tega zakona;
15. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;
16. pogodbe o nastanitvi, prevozu, gostinskih storitvah, dobavi hrane in pijače, obisku prireditev in storitvah za prosti čas, kjer se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost v točno določenem trenutku ali v točno določenem roku;
17. pogodbe, ki so sklenjene:
    - s pomočjo prodajnih avtomatov;
    - z operaterji telekomunikacij ob uporabi javnih telefonskih govorilnic;
    - na javni dražbi.

(2) Pri pogodbah o finančnih storitvah, ki obsegajo začetni sporazum o storitvi, temu pa sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega zakona uporabljajo samo za začetni sporazum. Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se določbe 43.b in 43.c člena tega zakona uporabljajo samo pri prvem poslu. Kadar pa se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

43.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, mora potrošnik dobiti v času, ki je primeren glede na sredstvo komunikacije, najkasneje pa preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, naslednje informacije:

1. firmo in sedež podjetja;

2. bistvene lastnosti blaga ali storitve, vključno z najkrajšim rokom trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se izpolnitev;
3. ceno blaga ali storitve, vključno z vsemi davki in drugimi dajatvami;
4. morebitne stroške dostave;
5. podrobnejšo ureditev plačila ter načina in roka dobave ali izpolnitve;
6. opis pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 43.č členom nima pravice do odstopa mora biti o tem izrecno obveščen;
7. stroške, povezane z uporabo komunikacijskega sredstva, če se ti stroški razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;
8. rok veljavnosti podatkov iz 2., 3. in 5. točke tega odstavka.

(2) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe v okviru storitev informacijske družbe, morajo biti, poleg podatkov, navedenih v prejšnjem odstavku, in podatkov, navedenih v četrtem odstavku 2. člena tega zakona, pred sklenitvijo pogodbe potrošniku na voljo naslednje informacije:
1. točna navedba tehničnih korakov, ki vodijo do sklenitve pogodbe;
2. navedba ali bo sklenjena pogodba shranjena pri podjetju in na kakšen način bo možen dostop do nje;
3. navedba tehnoloških sredstev, ki omogočajo prepoznavanje in popravljanje napak pred oddajo naročila;
4. jeziki, v katerih je možno skleniti pogodbo.

(3) V vsakem primeru pa je podjetje, razen če se pogodba sklene izključno z izmenjavo elektronske pošte ali primerljivih posameznih sporočil, dolžno potrošniku, takoj po prejemu naročila, potrditi naročilo, in sicer v elektronski obliki ter posredovati pogodbena določila v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo.

(4) Kadar je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se izpolnitev pogodbe, mora podjetje potrošnika ob vsakem komuniciranju ali izpolnitvi pogodbe seznaniti z načinom prekinitve te pogodbe.

(5) Podatki iz tega člena, katerih komercialni namen mora biti jasno izražen, morajo biti predstavljeni jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri tem pa je treba upoštevati načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki po zakonodaji držav članic niso poslovno sposobne.

(6) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe o finančnih storitvah, mora potrošnik poleg podatkov iz prvega odstavka dobiti tudi naslednje informacije:
19. opis glavnih značilnosti finančne storitve;
20. glavno poslovno dejavnost podjetja in vse naslove, ki so pomembni v poslovnem odnosu med potrošnikom in podjetjem;
21. identiteto in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, kjer ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteto, naslov in funkcijo morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje;
22. če je podjetje vpisano v sodni ali drug javni register, register, v katerega je vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake;
23. če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje, podatke o ustreznem nadzornem organu;
24. skupno ceno, ki jo mora za finančno storitev potrošnik plačati podjetju, vključno z vsemi provizijami, taksami in izdatki ter vsemi davki, ki jih podjetje odvede pri opravi storitve, ali, če natančne cene ni mogoče navesti, osnovo za njen izračun, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
25. po potrebi ustrezno opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s posebnim tveganjem ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katere podjetje nima vpliva, kot tudi opozorilo, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;
26. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in/ali stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje;

27. podatke o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe na podlagi petega odstavka 43.d člena tega zakona;
28. podatke o tem, ali je potrošniku dostopen mehanizem za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma;
29. pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in o pristojnem sodišču;
30. omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo;
31. informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
32. informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi.

(7) V primeru, ko gre za pogodbo o finančnih storitvah, se morajo pri ustnih sporočilih po telefonu na začetku vsakega pogovora jasno predstaviti identiteta podjetja, ki opravlja finančne storitve in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju samo informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, in o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, informacije iz 6. točke prvega odstavka tega člena ter 1., 6., 8. in 9. točke šestega odstavka tega člena.

(8) Podjetje, ki opravlja finančne storitve, mora obvestiti potrošnika, da mu bodo na njegovo zahtevo posredovane dodatne informacije iz prvega in šestega odstavka tega člena. Podjetje, ki opravlja finančne storitve, mora v vsakem primeru izpolniti svojo obveznost iz 43.c člena tega zakona.

(9) Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika in s potrošnikovim soglasjem za sklenitev pogodbe je na strani podjetja.

43.c člen

(1) Podjetje mora potrošniku v primernem času zagotoviti na primernem trajnem nosilcu podatkov podatke iz prejšnjega člena vendar najkasneje ob dobavi blaga ali začetku opravljanja storitve, če mu ti podatki niso bili dani na takšen način že prej.

(2) V roku iz prejšnjega odstavka mora podjetje zagotoviti še:
1. pisno obvestilo o pravici do odstopa od pogodbe iz 43.č člena tega zakona ter o načinu in pogojih izvrševanja te pravice oziroma pisno obvestilo, da potrošnik v primerih iz petega odstavka 43.č člena te pravice nima;
2. naslov, kamor lahko potrošnik pošlje svoje ugovore, pripombe, zahtevke in izjave;
3. podatke o servisni službi in veljavnih garancijskih pogojih;
4. pogoje za odpoved pogodbe pri pogodbah, sklenjenih za nedoločen čas, oziroma pri pogodbah, sklenjenih za čas daljši od enega leta.

(3) V primeru pogodbe o finančnih storitvah morajo biti potrošniku podatki iz prejšnjega člena ter podatki o vseh pogodbenih pogojih zagotovljeni na primernem trajnem nosilcu podatkov že v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba. Izjemoma lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz tega odstavka takoj po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve podatkov in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

(4) Potrošnik lahko kadarkoli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju. Poleg tega ima potrošnik pravico do spremembe sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je to nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

(5) Določbi prvega in drugega odstavka se ne uporabljata za storitve, ki se opravijo neposredno preko sredstva za komuniciranje na daljavo, če gre za enkratno storitev, ki jo zaračunava

operater komunikacijskega sredstva. Tudi v tem primeru pa ima potrošnik pravico dobiti točen naslov, kamor lahko pošlje svoje pritožbe.

(6) Za primeren trajni nosilec podatkov velja tisti nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča shranjevanje nanj naslovljenih podatkov tako, da so mu dostopni za kasnejšo uporabo v obdobju, primernem glede na namen podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predstavitev shranjenih podatkov. Primerna oblika je predvsem pisno obvestilo.

43.č člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v štirinajstih dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo in pogodbah, sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, je ta rok 30 dni. Pri pogodbah o finančnih storitvah rok za odpoved ne začne teči, dokler podjetje ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 43.c člena tega zakona. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je pošiljka oddana v roku.

(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 43.c člena tega zakona po dobavi blaga, začne teči štirinajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega odstavka.

(4) Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.

(5) Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena:

13. pri pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katere podjetje nima nobenega vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, kot npr. pri pogodbah o storitvah v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjemih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami ter zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa, ter opcijami za nakup ali prodajo kateregakoli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
14. pri pogodbah, katerih predmet je blago, ki je bilo izdelano po natančnih navodilih potrošnika, ki je bilo prilagojeno njegovim osebnim potrebam, ki zaradi svoje narave ni primerno za vračilo, ki je hitro pokvarljivo ali kateremu je že potekel rok uporabe;
15. pri pogodbah o dobavi avdio ali video posnetkov ali računalniških programov, če je potrošnik odprl varnostni pečat;
16. pri pogodbah o dobavi časopisov, revij in periodičnih publikacij;
17. pri pogodbah za igre na srečo in storitvah loterije;
18. pri zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
19. pri pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno željo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.

(6) Edini strošek, ki bremeni potrošnika v zvezi z odstopom od pogodbe, je neposreden strošek

vračila blaga, razen v primeru iz petega odstavka naslednjega člena.

43.d člen

(1) Če je potrošnik v primeru iz prejšnjega člena odstopil od pogodbe, mu mora podjetje vrniti vsa opravljena plačila.

(2) Vračilo plačil mora podjetje opraviti takoj, ko je to mogoče, najkasneje pa v tridesetih dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe. Če podjetje zamudi z vračilom plačil, mora potrošniku poleg zakonitih zamudnih obresti plačati še eno desetino prejetih plačil za vsakih dopolnjenih trideset dni zamude pri vračilu.

(3) Če je potrošnik znesek ali blago že prejel in od pogodbe odstopi, mora prejeto vrniti podjetju v tridesetih dneh po sporočilu iz prvega odstavka prejšnjega člena. Prejeto blago mora vrniti nepoškodovano in v nespremenjeni količini, razen če je blago uničeno, pokvarjeno, izgubljeno ali se je njegova količina zmanjšala, ne da bi bil za to kriv potrošnik.

(4) Vrnitev prejetega blaga podjetju v roku za odstop od pogodbe se šteje za sporočilo o odstopu od pogodbe.

(5) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje od njega zahteva plačilo storitve, ki jo je zanj dejansko opravilo. Izpolnjevanje pogodbe se lahko začne šele s potrošnikovim soglasjem. Plačilo mora biti sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni. Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo le, če dokaže, da je bil potrošnik o njem ustrezno obveščen v skladu z 9. točko šestega odstavka 43.b člena tega zakona.

43.e člen

(1) Podjetje mora izpolniti svoje obveznosti iz pogodbe v roku trideset dni od sklenitve pogodbe, razen če se stranki nista dogovorili drugače.

(2) Če podjetje ne more izpolniti svoje obveznosti, ker blago ni na razpolago ali ker ni pogojev za opravljanje storitve, mora podjetje o tem takoj obvestiti potrošnika in mu vrniti vsa opravljena plačila. Za vračilo plačil se uporablja določba drugega odstavka 43.d člena tega zakona.

43.g člen

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika ter s potrošnikovim soglasjem za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, pa tudi za izpolnitev pogodbe, je na strani podjetja.

45. člen

Nenaročene ponudbe blaga ali storitve, ki pozivajo potrošnika k takojšnjemu ali odloženemu plačilu, niso dovoljene. Potrošnik nima nikakršnih obveznosti v primeru nenaročene ponudbe blaga ali storitve. Če potrošnik na ponudbo ne odgovori, se ne šteje, da ponudbo sprejema.

45.a člen

(1) Podjetje lahko uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo, elektronsko pošto in drugo obliko elektronskega komuniciranja samo z vnaprejšnjim soglasjem posameznega potrošnika, ki mu je sporočilo namenjeno.

(2) Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik, na začetku vsakega razgovora s potrošnikom razkriti firmo in sedež podjetja in jasno povedati, da gre za klic, ki ima komercialni namen.

(3) Če potrošnik pri kateremkoli stiku, vzpostavljenim s sredstvom za komunikacijo, ki omogoča osebna sporočila, izjavi, da ne želi več prejemati sporočil na takšen način, mu podjetje ne sme več pošiljati nobenih sporočil, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve.

(4) Podjetje potrošniku ne sme zaračunati stroškov za storitve iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

c) Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov

46. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene:
5. med srečanjem izven poslovnih prostorov podjetja ali
6. med obiskom zastopnika ali pooblaščenca podjetja na potrošnikovem domu, na domu drugega potrošnika ali na delovnem mestu potrošnika, če do obiska ne pride na izrecno potrošnikovo željo.

(2) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, čeprav do obiska pride na izrecno željo potrošnika, vendar potrošnik v trenutku, ko je obisk zahteval, ni vedel ali ni mogel vedeti, da dobava blaga ali opravljanje storitve, ki je predmet te pogodbe, ne sodi med dejavnosti, za katere je podjetje registrirano.

(3) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene tako, da podjetje sprejme potrošnikovo ponudbo za sklenitev pogodbe, če je bila ponudba za sklenitev pogodbe dana v okoliščinah, ki so podobne tistim iz prvega in drugega odstavka tega člena (sejmi).

46.a člen

Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se ne uporabljajo za:
1. pogodbe o gradnji, prodaji in najemu nepremičnin in pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah;
2. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;
3. pogodbe o dobavi blaga in opravljanju storitev, če so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
   - pogodba je sklenjena na podlagi kataloga podjetja, ki ga je potrošnik imel možnost preučiti v odsotnosti zastopnika ali pooblaščenca podjetja;
   - potrošnik in zastopnik ali pooblaščenec podjetja imata s to in naslednjimi pogodbami namen vzpostaviti stalno zvezo;
   - katalog in pogodba vsebujeta jasno določilo, da ima potrošnik pravico, da lahko podjetju vrne blago v roku, ki ni krajši od petnajst dni po prejemu ali da v istem roku odstopi od pogodbe, ne da bi pri tem imel kako drugo obveznost, razen da primerno hrani blago;
4. zavarovalne pogodbe;
5. pogodbe, katerih predmet so vrednostni papirji;
6. pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik iz naslova te pogodbe ne presega 12 eurov.

46.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, mora podjetje potrošniku izročiti v rokih iz drugega odstavka tega člena pisno obvestilo, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora podjetje izročiti potrošniku:
- v primeru iz prvega odstavka 46. člena tega zakona ob sklenitvi pogodbe;
- v primeru iz drugega odstavka 46. člena tega zakona najkasneje ob sklenitvi pogodbe;
- v primeru iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, ko je bila dana ponudba.

46.c člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v štirinajstih dneh podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 46.b člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 46.b člena tega zakona po dobavi blaga, začne teči štirinajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti.

(4) Za način izvršitve in omejitve pravice do odstopa ter vračilo prejetega blaga in že plačane kupnine se smiselno uporabljajo določbe 43.č in 43.d člena tega zakona.

60.a člen

(1) Preden postane pogodba ali ponudba za potrošnika zavezujoča, mora podjetje potrošniku na jasen in razumljiv način brezplačno pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku, zagotoviti vse informacije, ki so določene v obrazcu iz šestega odstavka tega člena (predpogodbene informacije).

(2) Za državljane Republike Slovenije ali osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji mora biti obrazec iz šestega odstavka tega člena v slovenskem jeziku. Če ima potrošnik stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva predpogodbene informacije tudi v uradnem jeziku te države.

(3) Predpogodbene informacije morajo biti sestavni del pogodbe. Če pogodbeni stranki ne skleneta drugačnega dogovora, se pred sklenitvijo pogodbe lahko spremeni vsebina obrazca iz šestega odstavka tega člena le, če to narekujejo okoliščine, na katere podjetje ni imelo vpliva. Podjetje mora spremembe v pogodbi izrecno navesti in jih potrošniku pred sklenitvijo pogodbe sporočiti pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku.

(4) Pred sklenitvijo pogodbe mora podjetje potrošnika izrecno opozoriti na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom. Odstopni obrazec iz šestega odstavka tega člena je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku zagotovi podjetje.

(5) Pogodba mora poleg informacij, ki so vsebovane v obrazcu iz šestega odstavka tega člena vsebovati tudi ime, priimek, stalno prebivališče in podpis potrošnika ter datum in kraj podpisa pogodbe.

(6) Obliko in vsebino obrazcev z informacijami za pogodbe ter odstopni obrazec s pravilnikom predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

60.č člen

(1) Potrošnik ima pravico, da v štirinajstih koledarskih dneh od sklenitve pogodbe ali predpogodbe podjetje pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov obvesti, da odstopa od pogodbe ali predpogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razloge za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

(2) Odstopni rok za uveljavljanje pravice iz prejšnjega odstavka tega člena začne teči od sklenitve pogodbe ali predpogodbe. Če potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo po dnevu njene sklenitve, začne teči rok z dnem, ko potrošnik prejme pogodbo ali predpogodbo.

(3) Če podjetje ni izpolnilo odstopnega obrazca pisno na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku in ga ni izročilo potrošniku, kot to zahtevata četrti odstavek 60.a člena tega zakona in osmi odstavek tega člena, začne teči rok iz prvega odstavka tega člena z dnem, ko potrošnik prejme ta obrazec, a najkasneje eno leto po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

(4) Če se potrošniku pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je na voljo in dostopen potrošniku na predpisanih obrazcih ne zagotovijo predpogodbene informacije za pogodbe, začne rok iz prvega odstavka tega člena teči z dnem, ko potrošnik prejme te informacije, a najkasneje tri mesece po sklenitvi oziroma prejemu pogodbe ali predpogodbe.

(5) Če podjetje potrošniku hkrati s pogodbo o časovnem zakupu ponudi pogodbo o zamenjavi, velja za obe pogodbi en odstopni rok v skladu s prvim odstavkom tega člena. Odstopni rok za obe pogodbi se izračuna v skladu z določbo drugega odstavka tega člena, kot se uporablja za pogodbo o časovnem zakupu.

(6) Če potrošnik odstopi od pogodbe, ni dolžan povrniti nobenih stroškov in drugih opravljenih storitev v času do odstopa od pogodbe.

(7) Potrošnik, ki uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe, lahko uporabi odstopni obrazec, ki je sestavni del vsake pogodbe in ga potrošniku v skladu s četrtim odstavkom 60.a člena tega zakona zagotovi podjetje.

(8) Če potrošnik uveljavi pravico do odstopa, obveznost strank glede izpolnitve pogodbe preneha.

63. člen

(1) Za organizacije potrošnikov se štejejo organizacije, registrirane kot društva ali zavodi ali druge organizacije, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti in jih ustanovijo potrošniki zaradi varstva svojih pravic ter so vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu.

(2) Pogoj za vpis v register potrošniških organizacij v register je nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga in storitev, kar pomeni, da organizacija ne sme pridobivati sredstev od ponudnikov blaga in storitev.

(3) Za vpis v register potrošniških organizacij mora organizacija izpolnjevati določene organizacijske, prostorske in tehnične pogoje.

(4) Izbris iz registra potrošniških organizacij se opravi na predlog potrošniške organizacije, ki želi biti izbrisana, ali po uradni dolžnosti.

(5) Izbris potrošniške organizacije iz registra po uradni dolžnosti se opravi, če potrošniška organizacija ne izpolnjuje več pogojev iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrošniške organizacije, registrirane pri ministrstvu, se lahko povezujejo v zvezo potrošniških organizacij z namenom aktivno podpirati in krepiti interese potrošniških organizacij na državnem in mednarodnem nivoju.

(7) Minister, pristojen za gospodarstvo, predpiše način vpisa in organizacijske, tehnične in prostorske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za vpis v register.

72.a člen

Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da
- podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);

izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti.

77. člen

(1) Z globo od 3.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:
1. s potrošniki ne posluje v skladu z 2. členom zakona ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja (prvi in tretji odstavek 2. člena);
2. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne omogoči enostaven neposreden in stalen dostop do podatkov, določenih v četrtem odstavku 2. člena tega zakona;
3. oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom tega zakona;
4. primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);
5. oglaševanje blaga ali storitev vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);
6. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe ni v skladu s 15.a členom tega zakona (15.a člen);
7. pri sklepanju pogodb s potrošniki uporablja nepoštene pogodbene pogoje (prvi odstavek 23. člena);
8. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (drugi odstavek 25. člena);
9. najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);
10. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);
11. pri dogovorjeni dostavi na dom ali na drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, ali dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 42. člena);
12. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 42. člena);
13. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo podjetje v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi

informacij iz 43.b člena tega zakona, na primernem trajnem nosilcu podatkov (43.c člen);

14. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne potrdi naročila v elektronski obliki, razen zakonsko določene izjeme ali ne posreduje pogodbenih določil v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo (tretji odstavek 43.b člena);
15. v primeru pogodb, katerih predmet je trajna ali ponavljajoča se izpolnitev pogodbe, potrošnika ob vsakem komuniciranju ali izpolnitvi pogodbe ne seznani z načinom prekinitve te pogodbe (četrti odstavek 43.b člena);
16. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, ali pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe v roku ne vrne vseh opravljenih plačil (prvi odstavek 43.d člena in četrti odstavek 46.c člena);
17. uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto brez vnaprejšnjega soglasja potrošnika, ki mu je bilo sporočilo namenjeno (prvi odstavek 45.a člena);
18. potrošniku pošilja sporočila, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve, čeprav potrošnik izjavi, da jih ne želi več prejemati (tretji odstavek 45.a člena);
19. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v predpisanih rokih potrošniku ne izroči pisnega obvestila, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum (46.b člen);
20. pri prodaji na obroke, potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (51. člen);
21. pri prodaji na obroke, v primeru da potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (54. člen);
22. ponuja potrošnikom kataloge, prospekte ali drugo informativno gradivo, ki se nanaša na turistične aranžmaje in vsebuje zavajajoče ali neresnične podatke (prvi odstavek 57.b člena);
23. ponuja potrošnikom kataloge ali prospekte o turističnem aranžmaju, ki ne vsebujejo podatkov ter ustreznih informacij v skladu z drugim odstavkom 57.b člena tega zakona;
24. pred začetkom potovanja potrošniku ne zagotovi vseh informacij v skladu z drugim odstavkom 57.c člena tega zakona;
25. do sklenitve pogodbe o organiziranju potovanja potrošniku ne izda potrdila o potovanju ali z njim ne sklene pisne pogodbe, ki vsebuje vse obvezne sestavine potrdila o potovanju (prvi odstavek 57.č člena);
26. zviša dogovorjeno ceno potovanja v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 57.d člena;
27. potrošniku, ki se med potovanjem znajde v težavah, ne nudi takojšnje pomoči (četrti odstavek 57.e člena);
28. pravočasno ne sporoči potrošniku, da potovanje odpade (tretji odstavek 57.g člena);
29. pri odstopu od pogodbe pred njeno izpolnitvijo potrošniku nemudoma ne vrne vplačanega zneska (četrti odstavek 57.g člena);
30. pred začetkom potovanja spremeni katerega od bistvenih pogojev in potrošniku, ki zaradi tega odstopi od pogodbe, ne vrne vplačanega zneska ali ne zagotovi nadomestnega turističnega aranžmaja (šesti odstavek 57.g člena);
31. spremeni program potovanja pred potovanjem ali med njim, pa razlog za spremembo niso izredne okoliščine (prvi odstavek 57.h člena);
32. zamenja dogovorjeno nastanitev za drugo nastanitev slabše kategorije (drugi odstavek 57.h člena);
33. ne vrne vplačanega zneska potrošniku, ki je odstopil od pogodbe, ker se je pred izpolnjevanjem pogodbe bistveno spremenil program potovanja (tretji odstavek 57.h člena);
34. podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, niso ustrezno zavarovala potnikov (58. člen);
35. pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi ne sklene v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov (prvi odstavek 60. člena);
36. potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne zagotovi predpogodbenih informacij (prvi odstavek 60.a člena);
37. potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi izrecno ne opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom ter mu ne zagotovi odstopnega obrazca (četrti odstavek 60.a člena);

38. pogodba o časovnem zakupu, pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji ali pogodba o zamenjavi ne vsebuje predpisanih informacij (peti odstavek 60.a člena).

(2) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Za prekrške iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

78. člen

(1) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim odstavkom 3. člena;
1.a garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz 16. člena;
1.b ne spoštuje zaveze, dane v garancijskem listu in oglaševalskem sporočilu (prvi odstavek 17. člena);
1.c garancijski list ni v celoti v slovenskem jeziku in lahko razumljiv (18. člen);
1.č za blago iz 19. člena tega zakona ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo ter seznama pooblaščenih servisov (prva alinea prvega odstavka 20. člena);
1.d ne zagotovi servis, ki ima veljavno pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na proizvodih ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti (druga alinea prvega odstavka 20. člena);
1.e ne zagotovi brezplačne odprave napak v času garancijskega roka (tretja alinea prvega odstavka 20. člena);
1.f ne zagotovi proti plačilu popravila, vzdrževanja blaga, nadomestnih delov in priklopnih aparatov vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrta alinea prvega odstavka 20. člena);
1.g kot proizvajalec, prodajalec ali pooblaščeni servis ravna v nasprotju z 21.b členom tega zakona;
2. za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 26. člena);
3. cene blaga oziroma storitve ne označi v eurih (drugi odstavek 26. člena);
4. ne upošteva označenih cen (tretji odstavek 26. člena);
5. če v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 26. člena);
6. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga in storitve (peti odstavek 26. člena);
7. uporabi višje zamudne obresti kot jih določa obligacijski zakonik (prvi odstavek 27.a člena);
8. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina oziroma višino zamudnih obresti (drugi odstavek 27.a člena);
9. če razprodaje ne objavi v skladu s prvim odstavkom 28. člena tega zakona ali če blaga na razprodaji ne označi s ceno pred znižanjem in z znižano ceno (prvi in drugi odstavek 28. člena);
10. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ter vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (prvi odstavek 30. člena);
11. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za

običajno uporabo, in na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);

11.a blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodil za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona;

12. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 32. člena tega zakona (tretji odstavek 32. člena);

13. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, potrošniku ne izroči označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (34. člen);

14. ne izda računa za prodano blago oziroma opravljeno storitev ali potrošniku ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunane cene glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve (35. člen);

15. ne prodaja blaga v primerni embalaži in če ga na potrošnikovo zahtevo posebej ne zavije (prvi in drugi odstavek 36. člena);

16. embalaža ni primerna obliki in teži blaga in če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (tretji odstavek 36. člena);

17. v primeru, ko obstoj napake na blagu oziroma nepravilnost pri opravljeni storitvi ni sporna, ne ugodi potrošnikovi zahtevi iz 37.c in 38. člena najpozneje v osmih dneh (prvi odstavek 39. člena);

18. potrošniku ne odgovori pisno v osmih dneh po prejemu potrošnikove zahteve (drugi odstavek 39. člena);

19. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, potrošnika takoj ne obvesti, da ne more izpolniti svoje obveznosti, ker nima na razpolago blaga ali ker ni pogojev za opravljanje storitev in mu ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.e člena).

(2) Z globo 400 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Vlada RS Državnemu zboru predlaga, da se skladno s 142. členom Poslovnika Državnega zbora RS (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov obravnava po skrajšanem postopku, in sicer iz razloga, da gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona in manj zahtevne uskladitve zakona z drugimi zakoni ali s pravom Evropske unije. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na prenos Direktive 2011/83/EU o pravicah potrošnikov, ki mora biti v nacionalni pravni red prenesena najkasneje do 13. decembra 2013, na odpravo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2008/122/ES o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave ter na nekaj manjših sprememb za odpravo nejasnosti v obstoječem zakonu.

VI. PRILOGE

- osnutek Pravilnika o spremembi pravilnika o načinu vpisa in pogojih za vpis potrošniških organizacije v register,
- osnutek Pravilnika o obrazcih v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov,

OSNUTEK

Na podlagi sedmega odstavka 63. člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 -uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl.US, 126/07, 86/09, 78/11) izdaja minister za gospodarski razvoj in tehnologijo

P R A V I L N I K
spremembi pravilnika o načinu vpisa in pogojih za vpis potrošniških organizacij v register

1. člen

V Pravilniku o načinu vpisa in pogojih za vpis potrošniških organizacij v register (Uradni list RS, št. 8/12) se prva alineja 3. člena spremeni tako, da se glasi:

»- je registrirana kot nepridobitna organizacija in so jo ustanovili potrošniki zaradi varstva svojih pravic;«.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

EVA

Št……..

Ljubljana, dne……..

mag. Stanko Stepišnik,
MINISTER

OSNUTEK

Na podlagi desetega odstavka 43.a člena in petega odstavka 43.e člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 -uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl.US, 126/07, 86/09, 78/11) izdaja minister za gospodarski razvoj in tehnologijo

PRAVILNIK

o obrazcih z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov

1. člen

Posamezni pojmi v tem pravilniku imajo enak pomen kot v Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 -uradno prečiščeno besedilo, 46/06 – odl.US, 126/07, 86/09, 78/11).

2. člen

Podjetje lahko potrošniku pred sklenitvijo pogodbe na daljavo ali izven poslovnih prostorov, zagotovi natančne in zadostne informacije povezane s pravico do odstopa od pogodbe v obliki naslednjega obrazca, ki je objavljen kot priloga tega pravilnika in je njegov sestavni del:

1. obr. IOP – obrazec z informacijami v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe.

3. člen

Potrošnik lahko za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov, odstopno izjavo poda na naslednjem obrazcu, ki je objavljen kot priloga tega pravilnika in je njegov sestavni del:

1. obr. OP – odstopni obrazec za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe.

4. člen

Uporaba obrazcev iz 2. in 3. člena tega pravilnika ni obvezna.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 13. junija 2014..

Št. ……..

Ljubljana, dne …….

EVA ……

mag. Stanko Stepišnik,
MINISTER

Priloga 1: Obrazec – obr. IOP
Priloga 2: Obrazec – obr. OP

Obr. IOP

Vzorčna pravila za odstop od pogodbe

Pravica do odstopa od pogodbe

Imate pravico, da brez navedbe razlogov v 14 dneh odstopite od te pogodbe.

Odstopni rok poteče v 14 dneh od dne _(1)_.

Za uveljavitev pravice do odstopa nas (_(2)_) morate o svoji odločitvi o odstopu od te pogodbe obvestiti z nedvoumno izjavo (npr. s pismom, poslanim po pošti, po telefaksu ali po elektronski

pošti). V ta namen lahko uporabite priloženi vzorčni odstopni obrazec, vendar to ni obvezno.
(3)
Da bi se rok za odstop od pogodbe upošteval, zadošča, da je obvestilo v zvezi z uveljavljanjem vaše pravice do odstopa od pogodbe poslano pred iztekom odstopnega roka od te pogodbe.

Učinki odstopa od pogodbe

Če odstopite od te pogodbe, vam brez nepotrebnega odlašanja in v vsakem primeru najpozneje v 14 dneh od dneva prejetja obvestila o vaši odločitvi o odstopu od te pogodbe, povrnemo vsa z vaše strani prejeta plačila, vključno s stroški dostave (razen dodatnih stroškov zaradi izbire vrste dostave, ki ni z naše strani ponujena cenovno najugodnejša standardna oblika dostave). Takšno povračilo bomo izvršili z enakim plačilnim sredstvom, ki ste ga uporabili sami pri izvedbi prvotne transakcije, razen če ste se izrecno dogovorili drugače; v nobenem primeru zaradi takšnega povračila ne boste imeli kakršnih koli stroškov. (4)

(5)

(6)

Navodila za izpolnjevanje:

1 Vstavite eno od naslednjih besedil v navednicah:

(a) v primeru pogodbe o opravljanju storitev ali pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov: „sklenitve pogodbe.“;

(b) v primeru prodajne pogodbe: „ko pridobite fizično posest na blagu ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik, in jo v ta namen določite vi.“;

(c) v primeru pogodbe v zvezi z več kosi blaga, ki jih potrošnik naroči z enim naročilom in so dostavljeni ločeno: „ko pridobite fizično posest na zadnjem kosu blaga ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik, in jo v ta namen določite vi.“;

(d) v primeru pogodbe v zvezi z dostavo blaga, ki sestoji iz več pošiljk ali kosov: „ko pridobite fizično posest na zadnji pošiljki ali kosu blaga ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik, in jo v ta namen določite vi.“;

(e) v primeru pogodbe za redno dostavo blaga v določenem časovnem obdobju: „ko pridobite fizično posest na prvem kosu blaga ali jo pridobi namesto vas tretja oseba, ki ni prevoznik, in jo v ta namen določite vi.“

2 Vstavite vaše ime, fizični naslov ter, če je to mogoče, vašo telefonsko številko, številko telefaksa in elektronski naslov.

3 Če potrošniku nudite možnost, da elektronsko izpolni in predloži informacije v zvezi s svojim odstopom od pogodbe na vašem spletnem mestu, vstavite naslednje: „Elektronsko lahko izpolnite in predložite tudi vzorčni odstopni obrazec ali katero koli drugo nedvoumno izjavo na naši spletni strani [vstavite spletni naslov]. Če se odločite za to možnost, vam bomo (na primer po elektronski pošti) nemudoma poslali potrdilo o prejemu takšnega odstopnega obrazca na trajnem nosilcu podatkov.“

4 V primeru prodajnih pogodb, pri katerih v primeru odstopa od pogodbe niste ponudili lastnega prevzema blaga, vstavite naslednje: „Plačilo lahko zadržimo, dokler ne prejmemo vrnjenega blaga ali dokler nam ne posredujete dokaza, da ste blago poslali nazaj, odvisno od tega, kateri dogodek se zgodi prej.“SL L 304/84 Uradni list Evropske unije 22.11.2011

5 Če je potrošnik prejel blago v zvezi s pogodbo:

(a) vstavite:

— „Blago bomo prevzeli sami.“ ali

— „Blago nam vrnite ali izročite … [po potrebi vstavite ime in fizični naslov osebe, ki ste jo pooblastili za prevzem blaga] brez nepotrebnega odlašanja in v vsakem primeru najpozneje v 14 dneh od dneva, na katerega ste nas obvestili o vašem odstopu od te pogodbe. Rok se upošteva, če nam blago pošljete nazaj pred iztekom roka 14 dni.“;

(b) vstavite:

— „Blago nam vrnete na naše stroške.“,

— „Neposredne stroške vračila blaga nosite vi.“,

— če pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ne ponudite, da boste krili stroške vrnitve blaga, in če ga zaradi njegove narave ni mogoče vrniti na običajen način po pošti: „Neposredne stroške vračila blaga, … EUR [vstavite znesek], nosite vi.“; ali, če stroška vračila blaga ni mogoče razumno izračunati vnaprej: „Neposredne stroške vračila blaga nosite vi. Strošek vračila blaga predvidoma ne presega … EUR [vstavite znesek].“, ali

— če pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blaga zaradi njegove narave ni mogoče na običajen način vrniti po pošti in je bilo potrošniku dostavljeno na dom v času sklenitve pogodbe: „Blago bomo prevzeli na lastne stroške.“, in

(c) vstavite „Odgovorni ste samo za zmanjšano vrednost blaga, ki je posledica ravnanja z blagom, ki ni nujno potrebno za določanje narave, lastnosti in delovanja blaga.“

6 Pri pogodbah o opravljanju storitev ali pogodbah o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja, vstavite naslednje: „Če ste zahtevali, da se izvedba storitev ali dobava vode/plina/električne energije/daljinskega ogrevanja [neustrezno črtajte] začne v odstopnem roku, ste nam dolžni plačati znesek, ki je sorazmeren s storitvami, opravljenimi do trenutka, ko ste nas obvestili o vašem odstopu od te pogodbe, v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe.“

obr. IOP

Vzorčni odstopni obrazec

(ta obrazec izpolnite in pošljite samo, če želite odstopiti od pogodbe)

— [tukaj trgovec vstavi svoje ime, fizični naslov ter po možnosti številko telefaksa in elektronski naslov]:

— Obveščam/Obveščamo (*) vas, da odstopam/odstopamo (*) od pogodbe za prodajo naslednjega blaga (*)/za zagotovitev naslednje storitve (*)

— Naročeno dne (*)/prejeto dne (*)

— Ime potrošnika(-ov)

— Naslov potrošnika(-ov)

— Podpis potrošnika(-ov) (samo če se obrazec pošlje na papirju)